Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2012
Joulu

Jouluna laitetaan hyvä kiertämään

Haastattelussa kirjakauppias Pirkko Puustinen

Timo Pekka Kaskinen

Kiikarissa

Mahdollisuuksien kirkko

Marraskuun alussa julkaistu Kirkon nelivuotiskertomus ylitti uutiskynnyksen. Huomio kiinnittyi muun muassa laskeviin jäsenlukuihin. Vuoden 2011 lopussa 22,7% suomalaisista ei kuulunut evankelisluterilaiseen kirkkoon.

Monien paikallisseurakuntien tunnusluvuista voi kuitenkin lukea myös myönteisiä näkymiä. Meitä kannustaa se, että noin 90% nuoristamme käy rippikoulun. Diakoniatyöntekijät palvelivat viime vuonna eri tavoin 2221 avun tarpeessa olevaa ihmistä, ei vain seurakuntamme jäseniä tai kristittyjä. Roihuvuoren seurakunnan toiminnassa on ollut mukana satoja vapaaehtoisia seurakuntalaisia muun muassa viidessä kuorossa, diakoniatyössä, isostoiminnassa, päivä- ja iltapäiväkerhoissa, messuavustajina, Kiikari-lehden tekemisessä, erilaisissa vertaisryhmissä ja +-60 toiminnassa.

Kirkon asioista helpoimmin ylittävät uutiskynnyksen vastoinkäymiset. Arvioissa loistaa usein jonkinlainen historiattomuus. Unohtuu, että viimeisen tuhannen vuoden aikana kirkko on ollut merkittävin yksittäinen vaikuttaja suomalaisen henkisen ilmapiirin ja arvomaailman muodostumisessa. Ilman luterilaisen kirkon vaikutusta naisen asema olisi tuskin tasaarvoisin koko maailmassa juuri Skandinaviassa. Kirkko aloitti Suomessa kansanopetustyön ja koulujärjestelmä kehittyi täällä yhdenvertaisia mahdollisuuksia korostavaksi. Kristillinen usko on ohjannut arvostamaan myös vähäväkisiä. Kirkko opetti lähimmäisestä huolehtimisen tärkeyttä. Köyhäin hoito siirtyi kunnille vasta 150 vuotta sitten, kun seurakunta ja kunta erotettiin. Edelleen diakoniatyö pyrkii kohdistamaan voimansa erityisesti sinne, mihin muu apu ei ulotu. Ilman luterilaista kirkkoa tämä maa olisi kovin toisenlainen. Ponnistelemme edelleen sen eteen, että kristillinen usko voisi olla henkilökohtaisesti merkittävä mahdollisimman monelle suomalaiselle.

Kristillinen usko lähti liikkeelle yhteiskunnan marginaalista ja pysytteli siellä ensimmäiset 300 vuotta. Kirkon Herran, Joulun lapsen juhla on tarkoitettu kaikelle kansalle. Lähetystyön päämääränä on, että kaikkialla voitaisiin viettää joulua ja jokaisen lapsen lähellä olisi aikuinen, joka välittää hänestä. Jouluna iloitaan yhteydestä, lämmöstä ja rauhasta. Tervetuloa seurakuntamme adventin ja joulunajan tilaisuuksiin!

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja
kirkkoherra

Nooza Gokhy /Suomen Lähetysseura

Ensimmäinen koulupäivä on aina jännittävä asia, niin myös Lomy-pojalle (2. vas.) ja hänen tovereilleen, joiden kotikylässä aloitettiin äidinkielinen lukutaitoluokka. Lähin valtion koulu on kaukana ja siellä pitäisi opiskella vieraalla kielellä.

Kauneimmat Joululaulut tekee hyvää

Kauneimmat Joululaulut tekee hyvää – Suomen Lähetysseura

Suomen Lähetysseuran Kauneimmat Joululaulut kajahtavat tänä jouluna 40. kerran. Suositusta seurakunnan tilaisuudesta on tullut koko kansan jouluperinne, joka saa vuosittain miljoona suomalaista laulamaan.

Tule sinäkin laulamaan itsellesi lämmin joulumieli. Samalla voit tehdä hyvää ja auttaa Aasian lapsia hankkimaan lukutaidon. Anna lahjasi kolehtihaaviin tai lahjoita keräykseen.

Lomy-poika aloittaa koulun

– Jännittää, sanoo **Lomy**-poika ja hymyilee arasti.

Ensimmäinen koulupäivä on aina kihelmöivä asia, mutta Lomyn kotikylässä hetki on erityisen merkittävä. Kylään on nimittäin perustettu äidinkielinen lukutaitoluokka Suomen Lähetysseuran tuella. Lomy kuuluu pieneen ake-vähemmistökansaan eikä aiemmin opetusta ole ollut tarjolla aken kielellä. Koululaiset ovat joutuneet opettelemaan lukutaitoa vieraalla ja vaikealla thai-kielellä.

Vähemmistökansoihin kuuluvien koulumenestys jää usein heikommaksi ja opintaipale lyhyemmäksi, sillä koulut ovat kaukana kaupungeissa ja vieraalla kielellä. Lukutaitoluokka auttaa kuromaan eroa umpeen ja siivittää myös Lomyn myöhempää koulumenestystä.

Suomen Lähetysseuran joulukeräys tukee tänä vuonna lasten lukutaidon edistämistä Aasiassa. Jokaisella lapsella on oikeus koulutukseen ja lukutaitoon, äidinkielestä ja syntymäpaikasta riippumatta. Koulutus on tehokas keino katkaista köyhyyden kierre. Se tarjoaa lapselle mahdollisuuden vaikuttaa omaan elämäänsä. Osallistumalla joulukeräykseen yhä useampi lapsi saa mahdollisuuden parempaan elämään.

Laula joulu sydämeesi

Roihuvuoren kirkossa
Kauneimmat joululaulut keskiviikkona 12.12. klo 13.
perheiden kauneimmat joululaulut sunnuntaina 16.12. klo 16.
Kauneimmat joululaulut sunnuntaina 16.12. klo 18.

Laajasalon kirkossa
Perheiden kauneimmat joululaulut sunnuntaina 9.12. klo 15.
Kauneimmat joululaulut sunnuntaina 9.12 klo 18
Kauneimmat joululaulut bändin säestyksellä keskiviikkona 19.12. klo 19.

Tammisalon kirkossa
Kauneimmat joululaulut keskiviikkona 12.12. klo 18.30 Tammisalon kirkossa.

Marjaniemen seurakuntakodissa
Kauneimmat joululaulut sunnuntaina 9.12. klo 18.

Roihuvuoren seurakunnan
SEURAKUNTATOIMISTON AUKIOLOAJAT MUUTTUVAT
1.1.2013 alkaen

ma-ti klo 10-13
ke klo 14-17.30
to ja pe klo 9-12

Kiikari 2012
Roihuvuoren seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri Johanna Luumi
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen,
Marko Anttila (nuoret),
Arja Vaulas (Laajasalon aluetyö),
Anja Nurminen (Roihuvuoren aluetyö),
Päivi Meriläinen (lapset)

Ilmoitusmarkkinointi
Minna Zilliacus
020 754 2361
040 774 7777
minna.zilliacus@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

Kirkko Helsingissä
Roihuvuoren seurakunta

Paino: Esan Lehtipaino Oy, Lahti

Jakelu: Itella posti oy

Seuraava Kiikari ilmestyy 6.2.2013

Eila Jaakola

Soppakirkko alkaa Roihuvuoressa perinteisesti ehtoollismessulla, minkä jälkeen siirrytään ruokailemaan. Soppakirkko Roihuvuoren kirkolla ennen joulua vielä keskiviikkona 5.12. klo 13.

Soppakirkko tarjoaa hengen ja ruumiin ravintoa

Roihuvuoren kirkolla kuuluu keskiviikkoisin kerran kuussa astioiden kilinää ja puheen sorinaa. Soppakirkko kokoaa paikalle useita kymmeniä seurakuntalaisia ensin ehtoolliselle ja sen jälkeen nauttimaan lounaasta ja seurustelusta.

Roihuvuoren soppakirkossa halutaan tarjota ruumiin ravinnon lisäksi hengen ravintoa. Siksi ohjelmaan kuuluu myös ehtoollismessu.

– Se on hieno juttu ja tärkeä osa tapahtumaa, yksi vakiokasvoista **Jari Lahtinen** mainitsee lihakeittoa lusikoidessaan.

Jarin tapaan moni muukin säännöllisesti soppaileva on paikallisia, Roihuvuoresta.

– Soppakirkko on yksin asuville ja yksinäisille hyvä juttu, koska täällä tapaa aina tuttuja. Samaa porukkaa on yleensä mukana, Jari sanoo pöytäseurueen nyökytellessä vieressä.

Soppakirkon järjestelyissä hyörii työntekijöiden apuna vapaaehtoisia. Ahkeriin vapaaehtoisiin kuuluu myös ruoanjakajana toimiva **Tuula**.

– Tämä porukka on minulle kuin perhe, tuttu ja turvallinen. Kirkolle tulo on kuin tulisi toiseen kotiin, hän hymyilee.

– Minulle diakoniatyöntekijänä soppakirkko on hyvä paikka, jonne voi kutsua ihmisiä ja jossa voi tavata diakonia-asiakkaita, diakoniatyöntekijä **Hannele Juvonen** toteaa.

– Soppakirkkoon tulee ihmisiä hyvin erilaisista taustoista, täällä ei karsasteta ketään. Tuttuus vetää ihmisiä puoleensa. Toki uudetkin tulijat ovat aina tervetulleita. Soppakirkkoon voi tulla syömään yhdessä muiden kanssa.

Eila Jaakola

Seurakunta kutsuu ikäihmiset juhlimaan

70–75 vuotta täyttävät

Päivänsankareille lähetään kutsu messuun ja juhlakahveille. Kutsumessut järjestetään kaksi kertaa vuodessa joko Roihuvuoren tai Laajasalon kirkoilla. **Kevään messuun** kutsutaan 1.1.–30.6.2013 ja **syksyn messuun** loppuvuoden aikana 70 ja 75 vuotta täyttävät.

80 vuotta ja yli 80 vuotta täyttävät

Seurakunnasta lähetään ennen syntymäpäivää onnittelu- ja kutsukirje, jossa syntymäpäiväänsä viettävät kutsutaan messuun ja juhlatilaisuuteen. Syntymäpäiväjuhlia järjestetään kolme kertaa vuodessa ja ne ovat vuorotellen Roihuvuoren ja Laajasalon kirkoilla.

Kutsut lähetetään merkkipäivän ajankohdan mukaan:

Kevään juhlaan aikavälillä 1.1.–30.4. merkkipäiviään viettävät.

Elokuun juhlaan aikavälillä 1.5.–31.8. syntyneet.

Marraskuun juhlaan aikavälillä 1.9.–31.12. syntymäpäiviään viettävät.

Syntymäpäiväsankari voi ottaa juhlaan mukaan seuralaisen. Halutessaan merkkipäivän viettäjä voi myös kutsua seurakunnan työntekijän omiin syntymäpäiväjuhliinsa soittamalla päivystävälle papille p. 09 2340 5702.

Tervetuloa syntymäpäivän viettoon kirkolle!

Tervetuloa Marjaniemen seurakuntakodille (Vanamotie 13) **maanantaina 10.12. kello 18**

keskustelemaan seurakuntakuntakodin tulevaisuudesta

Paikalla on Helsingin seurakuntayhtymän kiinteistöjohtaja Markku Koskinen ja seurakuntaneuvoston marjaniemeläisiä edustajia. Keskustelua johtaa kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen. Keskustelutilaisuudessa kuullaan raportti seurakuntakodista tehdystä korjaus- ja kuntokartoituksesta.

Roihuvuoren seurakunta

Erilainen seurakunta

Tavallinen sunnuntai Tukholman keskustassa, messu alkamassa ja kirkko täynnä kansaa, monta sataa henkeä. Mitähän täällä tapahtuu?

Jouni Maljanen

Aivan Tukholman keskustassa kohoaa Pyhän Klaran kirkon torni.

Tukholman keskustan kauppojen ja virastokortteleiden keskelle on jäänyt vanha Pyhän Klaran kirkko (St. Clara). Kirkkoa on vaikea erottaa sitä ympäröivien korkeiden talojen takaa. Kirkon kulmalta Sergelin torille on kuitenkin vain parisataa metriä. Väkeä liikkuu ympäristössä kellon ympäri, mutta vakituisia asukkaita keskustan kortteleissa on vain vähän.

1980-luvun lopulla Tukholman tuomiokirkkoseurakunta suunnitteli St. Claran kirkon sulkemista. Kun alueen uusi pappi **Carl-Erik Sahlberg** piti ensimmäisen messunsa, kirkossa oli vain muutamia ihmisiä. Sahlberg oli ollut lähetystyössä Tansaniassa. Hän oli myös kirkkohistorian tutkija, joka oli tutkinut sitä, miksi Uuden testamentin ajan ja myöhemmätkin seurakunnat kasvoivat. Hän halusi alkaa rakentaa toisenlaista seurakuntaa.

Uudenlaista diakoniaa

Sahlbergin johdolla St.Claran seurakunta alkoi muuttua hitaasti mutta varmasti. Ulospäin näkyvin muutos oli uudenlainen diakonia ja evankelioimistyö. Pieni vapaaehtoisjoukko vie useita kertoja viikossa teetä ja voileipiä Sergelin torille kerääntyville laitapuolen kulkijoille ja pyrkii auttamaan heitä elämässä eteenpäin. Toiset vierailevat vankiloissa.

Sahlberg ei pelännyt vaikeitakaan haasteita. St.Claran kirkon lähellä on katu, joka iltaisin on tunnettu prostituoiduista ja heidän asiakkaistaan. Hän mietti, miten hän pappina voi mennä tavoittamaan prostituoituja. Entä jos asiasta tuleekin pahoja väärinkäsityksiä? Onneksi löytyi sopiva työpari ja niin työ prostituoitujen parissa pääsi alkuun.

Seurakunnan monimuotoinen toiminta sai vähitellen julkisuutta. Jumalanpalvelukseen osallistui koko ajan enemmän väkeä, seurakuntaan tuli lisää vapaaehtoisia, mutta seurakunta sai myös taloudellisia tukijoita. Kun Tuomiokirkko-seurakunnalla ei ollut varaa palkata St.Claraan montaa työntekijää, lähialueen yritykset ja eräs kirkollinen järjestö halusivat osallistua työntekijöiden palkkaukseen. Seurakunnan tukemiseen perustettiin myös erillinen järjestö St. Claran ystävät.

St.Claran seurakunnan toiminnassa käytännön palvelu ja evankeliumin esillä pitäminen kuuluvat yhteen. Seurakunta järjestää alfakursseja uskosta kiinnostuneille ja monet seurakuntalaiset osallistuvat pieniin kotipiireihin. Seurakunnassa on paljon maahanmuuttajia ja niinpä messujakin pidetään eri kielillä. Vapaaehtoistoiminta on laajaa, kaikille halukkaille löytyy tehtäviä.

Kati Pitkänen

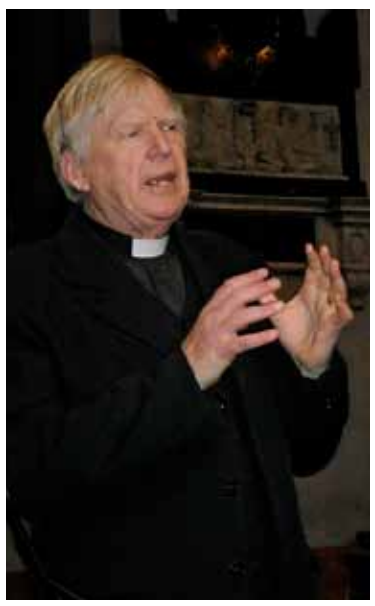

Elokuussa 2012 Roihuvuoren seurakunnan työntekijät vierailivat St.Claran seurakunnassa. Carl-Erik Sahlberg oli juuri jäämässä eläkkeelle.

Muutoksen takana rukous

Carl-Erik Sahlbergin mukaan kaiken muutoksen pohjana on kuitenkin ollut rukous. Eräs eteläkorealainen vieras oli rohkaissut heitä rukoilemaan ahkerasti ja niin seurakunnan työntekijät ja vastuunkantajat kokoontuvat joka arkiaamu kirkon sivuhuoneeseen yhteiseen aamurukoukseen. Rukoushetki on kaikille avoin, yhdessä luetaan sanaa, lauletaan ja rukoillaan niin seurakunnan työn kuin yksittäisten ihmistenkin puolesta.

Anja Nurminen

Carl-Erik Sahlberg julkaisi vuonna 2005 kirjan Den växande kyrkan (Kasvava kirkko), jossa hän luetteli kirkkohistorian ja oman kokemuksensa perusteella yhdeksän tunnusmerkkiä kirkolle tai seurakunnalle, joka haluaa kasvaa. Hänen mukaansa nämä tunnusmerkit ovat seuraavat:

Kirkko, joka haluaa kasvaa
1. on avoin kaikille.
2. välittää hädässä olevista ihmisistä.
3. on rakkaudellinen yhteys.
4. pitää Kristuksen keskuksena.
5. elää pyhitettyä elämää.
6. on valmis kärsimään.
7. etsii Jumalaa rukouksessa.
8. käyttää maallikoita.
9. on avoin Pyhän Hengen työlle.

Hyvin palvellut kirjakauppias

Kuutena päivänä viikossa 69-vuotias Pirkko Puustinen ajelee miehensä kyydissä Sipoosta Roihuvuoreen avaamaan kirjakauppansa oven. Samalla paikalla yli puoli vuosisataa toiminut Roihuvuoren Kirja ja Paperi on nyt tullut tiensä päähän, sillä Puustinen vetäytyy vuoden lopussa hyvin ansaitulle eläkkeelle.

Timo Pekka Kaskinen

Roihuvoren rakastettu kirjakauppias Pirkko Puustinen jää eläkkeelle siirtyessään kaipaamaan asiakkaitaan. – Heitä haluan kiittää kovasti.

Myös Roihuvuoren seurakunta kiittää hyvää ja pitkäaikaista yhteistyökumppania.

Kassakone on palvellut moitteettomasti puolivuosisataa ilman korjausta.

Marko Anttila

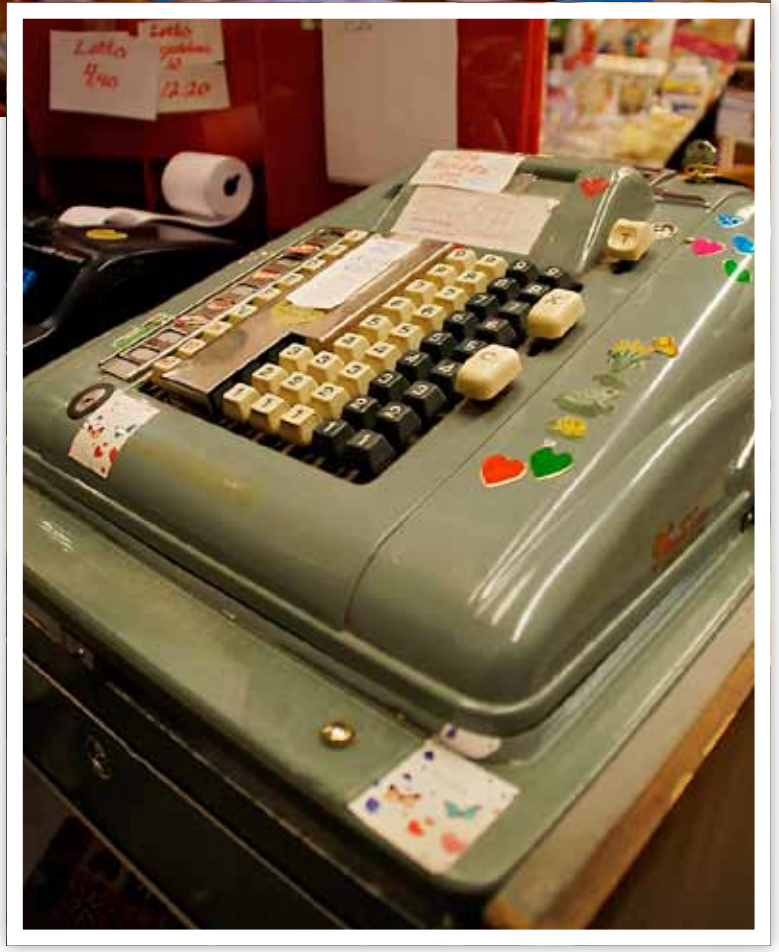

Vajaa kolmekymmentä vuotta **Pirkko Puustinen** on pyörittänyt kerrostalon kivijalassa sijaitsevaan kirjakauppaa yksin, juurikaan sairastamatta. Hän on hoitanut kaiken itse siivouksesta kirjanpitoon. Kunnes aivan yllättäen lokakuun lopulla joutui sairaalahoitoon äkillisten sydänvaivojen vuoksi.

– Olin ajatellut jatkaa kirjakaupan pitämistä kahdeksankymppiseksi, mutta tein lopetuspäätöksen terveyssyistä, Puustinen kertoo.

Päätös ei ollut helppo, sillä vuosiin mahtuu paljon rakkaita muistoja ja asiakkaita. Kaikki alkoi 1960-luvun alussa, kun nilsiäläistyttö Pirkko Puustinen muutti Helsinkiin ja pääsi töihin **Eino Aaltosen** kirjakauppaan. Tuolloin liikkeitä oli vielä kaksi, yksi Herttoniemessä ja toinen Roihuvuoressa. Aaltosen jäädessä eläkkeelle Puustinen osti tältä Roihuvuoren Kirja ja Paperin.

Toimivaa kauppaa ei ole turhaa remontoitu. 1950-luvun vaaleanvihreä kassakone seisoo jykevästi paikoillaan ja liikkeen valikoima on aseteltu täyspuisille hyllyille. Uusien ja vanhempien kirjojen ja paperitavaran lisäksi myynnissä on muun muassa kynttilälyhtyjä, valokuvakehyksiä, leluja, askartelumateriaaleja, posliiniesineitä, kalentereja ja tonttuja. Sotahistorialliset teokset ja vaaleanpunaiset höyhenin koristellut tohvelit ovat hyllyllä sulassa sovussa.

Seurallinen suutari

Saman roihuvuorelaisen kerrostalon kivijalassa toimi myös suutari **Raimo Virtanen**, joka tuli usein Pirkon kauppaan pitämään taukoa, tuomisinaan kahvia ja pullaa. Yhteiset kahvitauot johtivat lopulta siihen, että kirjakauppias muutti Puotiharjusta suutarinsa luo Marjaniemeen.

Nykyiseen asuntoonsa Sipooseen pariskunta muutti parikymmentä vuotta sitten, ja työmatkat Roihuvuoreen sujuivat kätevästi samalla kyydillä. Vaikka Virtanen itse jäi eläkkeelle 65-vuotiaana, starttaa autokyyti edelleen joka työaamu Sipoosta kohti Helsinkiä. Urheiluhulluksi tunnustautuva Virtanen käy päivällä Helsingissä pelaamassa tennistä ja tulee taas työpäivän päätteeksi hakemaan Puustisen kotiin.

Pelikone Pirkolle!

Lauantaisena iltapäivänä kauppaan pistäytyy asioimaan **Raili Viitikko**, entinen kirjakauppias itsekin ja ystävä vuosien takaa. Hän muistaa monta tarinaa kirjakaupan historiasta. Pirkon nimipäivänä asiakkaat ovat tuoneet kauppiaalle kukkapuskia ja tiukan paikan tullen nousseet vastarintaan hänen puolestaan.

Jälkimmäinen tarina viittaa siihen, kun lottoaminen kirjakaupassa oli loppua. Veikkaus-pelien siirtyessä online-pelikoneilla hoidettavaksi ilmoitettiin, että Veikkaus-myymälöiden on tästä lähtien oltava avoinna iltakahdeksaan saakka.

– Aluksi Pirkko aikoi lopettaa Veikkaus-tuotteiden myynnin, mutta uskolliset asiakkaat soittivat Veikkaukselle ja uhkasivat lopettaa pelaamisen, jollei Pirkko saa onlinekonetta, muistelee Viitikko.

Lopulta Puustinen sai jatkaa Veikkaus-myyntiä omien aukioloaikojensa mukaan.

Kirjakaupan lopettaessa Puustinen jääkin kaipaamaan eniten juuri asiakkaitaan:

– Asiakas on tosin sellainen sana, joka tuntuu kaukaiselta. Minun asiakkaani kun ovat paljon enemmän kuin asiakkaita. Heitä haluaisin kiittää kovasti.

Ei myynnissä

Jo kauan sitten Puustinen päätti, ettei myy kirjakauppaansa kellekään.

– Minä en myy lastani orjamarkkinoille, hän toteaa painokkaasti.

Puustisesta olisi kamalaa nähdä rauhaa ja vanhanajan tunnelmaa henkivä kauppansa uuden yrittäjän modernisoimana. Mieluiten hän näkisi tiloissa jatkavan jonkun aivan muun alan yrittäjän.

Puustinen on jo kertonut lopettamisesta asiakkailleen ja sana on levinnyt myös puskaradion kautta. Läksiäisiä hän ei aio pitää, sillä ne ovat niin surullisia. Joka päivä häntä kuitenkin pelottaa, että näkeekö hän juuri tämän asiakkaan nyt viimeisen kerran.

Kun kysyn, onko mielessä ikinä käynyt muutto Roihuvuoreen, Puustinen naurahtaa:

– Seuraava muutto on varmaan palvelutaloon, ja niitähän täällä Roihuvuoressa on, joten ei lainkaan mahdoton ajatus.

Haaveena tonttula

Eläkepäivillä Puustinen aikoo omistautua kissansa hoitamiselle, josta on tullut puheiden myötä tuttu asiakkaillekin. Myös suuri kotipiha takaa sen, ettei tekeminen lopu ainakaan keväällä ja kesällä.

Lopulta Puustinen paljastaa hieman kainostellen vielä yhden unelman:

– Olen haaveillut jo monta vuotta tonttujen tekemisestä. Haluaisin saada kotipihalle mökin, tonttulan, jonka saisin tehdä täyteen isoja tonttuja. Kun vain löytäisin jonkun, joka opettaisi minulle sen taidon.

Kun haastattelumme on lopuillaan, Puustinen tokaisee äkkiä:

–Jaaha, nyt tuli noutaja.

Onneksi ovella seisoo vain Pirkon puoliso Raimo, joka hakee hänet päivittäin kotiin liikkeen sulkemisaikaan.

Raimo Virtanen on tyytyväinen rouvansa eläkkeelle jäännissä:

– Nyt Pirkko voi tehdä joka päivä hyvää ruokaa ja siivota. Sitten sillä on vielä hirveä määrä niitä tonttuja ja enkeleitä, kertoo lupsakka Virtanen pilke silmäkulmassa.

Virtasen hankintalistalla on eri-tyiskevyt tennismaila sirolle Puustiselle, ”jotta päästään yhdessä pelaamaan tennistä”.

Viimeinen värssy

Kauppaan on sinne tänne kiinnitetty aforismeja ja elämänviisauksia. Yksi sellainen, jonka Puustinen sai viime kesänä lapsuudenkirkostaan Nilsiästä, odottaa vielä tiskin alla. Sen hän aikoo laittaa oveen, kun liike suljetaan viimeisen kerran:

”Kulkija väsyy, polku kestää. Matkaajat vaihtuvat, tie pysyy.”

Elina Ström

Hyvän mielen terveisiä Kolumbiasta

”Köyhyys on suurin syy lasten koulutuksen puutteeseen, samalla koulutus on kuitenkin yksi tehokkaimmista keinoista vähentää köyhyyttä”, toteaa Suomen Lähetysseura. Kummitoiminta on yksi tapa vaikuttaa köyhyyden kierteeseen.

Suomen Lähetysseura tekee kummityötä yhteensä viidessätoista Afrikan, Aasian ja Etelä-Amerikan maassa. Kummituella katetaan ensisijaisesti vähävaraisten perheiden lasten koulukustannuksia kuten koulupuku, koulutarvikkeet sekä ruokailu koulussa. Tarvittaessa myös lapsen terveydenhuoltokulut maksetaan. Raha ei mene suoraan lasten vanhemmille vaan kummiyhdyshenkilö yhdessä paikallisten kirkkojen työntekijöiden kanssa tekee tarvittavat hankinnat. Lapsen perhe maksaa useassa maassa koulukuluista pienen omavastuuosuuden, jonka tarkoitus on sitouttaa vanhempia lapsen koulutukseen ja kannustaa yhteisöllisyyteen.

Myös kummina oleminen voi olla yhteisöllistä: yksittäisten ihmisten lisäksi kummeiksi voivat ryhtyä perheet, ryhmät, seurakunnat tai muut yhteisöt. Roihuvuorelainen **Simo Holopainen** on puolisonsa kanssa osa rinkiä, jolla on yhteinen kummilapsi Suomen Lähetysseuran kautta.

– Meillä oli porukka, joka tunsi velvollisuudekseen auttaa lapsia kehitysmaissa. Lopulta kohteeksi valikoitui Etelä-Amerikka ja aloimme selvittää auttamisen tapoja. Lähetysseuran yleinen ohjelma sekä se, missä maissa apua tarjotaan sopivat meille parhaiten. Myös kuukausimaksun määrä vaikutti, sillä osa meistä oli opiskelijoita ja halusimme kaikki osallistua kummilapsen tukemiseen, Simo Holopainen kertoo.

Rinki tuki ensin kolumbialaista tyttöä, nyt kummilapsi on 8-vuotias **Samuel**-poika Kolumbiasta.

– Saimme aluksi tiedon siitä, kuka kummilapsemme on, missä hän asuu ja mitä hänen perheensä tekee. Nyt saamme joskus pojalta itseltään kirjeitä, jotka hän on koulunpenkillä huolellisesti käsin kirjoittanut ja joku on ne sitten kääntänyt espanjasta englanniksi. Paperiin on myös piirretty jotakin. Viestit ovat sydämellisiä, hyvän mielen terveisiä.

Lapsissa on toivoa

Kummius on antanut Simo Holopaiselle paitsi auttamisen iloa myös tietoutta siitä, minkälaiset olot Kolumbiassa ovat ja miten ihmiset siellä elävät.

– Köyhyyttä on myös siellä, missä ei ole mediakynnyksen ylittäneitä katastrofeja, Holopainen toteaa.

– Kummina voin auttaa ihmisiä siellä, missä apua tarvitaan.

Holopainen suositteleekin kummiutta ihan jokaiselle, joka vähänkin asiasta kiinnostuu. Erityisesti sellaista, jota arveluttaa pelkkä avun antaminen järjestöjen kautta, hän kannustaa kummiksi.

– Tässä saa inhimillisen kontaktin: tietää, keitä autettavat ovat ja mihin raha käytetään.

Kummilapsitoiminta on Holopaisen mielestä myös mielekästä:

– Koulutuksen kautta voi antaa pitkäjänteistä apua, joka hyödyttää sekä lasta että hänen lähipiiriään. Koulutuksen avulla lapsi voi tehdä hyvää tulevaisuutta. Meidän kummipoikamme on kirjoittanut ammattihaaveistaan ja ne ovat olleet realistisia. Hän on innostunut koulunkäynnistä. Lapsia kannattaa auttaa, koska lapsissa on toivoa.

Hanna-Kaisa Hartala

Roihuvuori

Myös Roihuvuoren seurakunnan lapsityöllä on Lähetysseuran kautta kummilapsi Kolumbiassa. Lapsi on 10-vuotias tyttö nimeltään **Maryuri**. Voit tukea **Maryurin** koulunkäyntiä ostamalla lapsityön pöydästä adventtimyyjäisissä lauantaina 1.12. klo 10–13 kirkolla.

Miten ryhdyn kummiksi?

Katso ohjeet http://www.suomenlahetysseura.fi/kummit. Kummitoimintaa on Lähetysseuran lisäksi myös muilla järjestöillä (esim. Kepa, Suomen World Vision, Plan ja Interpedia).

Marko Anttila

Roihuvuorelaisella Simo Holopaisella on kummilapsi Kolumbiassa.

Yhteistyössä on voimaa

Roihuvuoren seurakunnassa on aloittanut uusi seurakuntapastori Minnamari Helaseppä, jota kutsutaan myös Minniksi. Viimeiset kaksi vuotta Minnamari on toiminut Hertoniemen seurakunnassa lapsi- ja perhetyön pappina. Roihuvuoressa hän aloitti marraskuun alussa.

Minnamari on kotoisin Jyväskylästä, mutta on asunut lähes koko kouluajan Lapualla. Helsinkiin hän muutti opiskelemaan vuonna 1990.

– Kahta Münchenissä vietettyä pidempää ajanjaksoa lukuun ottamatta olenkin sitten asunut täällä Helsingissä. Nykyään asun perheeni kanssa Myllypurossa.

Roihuvuoren seurakunnasta Minnamari on kuullut sukulaisiltaan niin kauan kuin muistaa, sillä moni heistä on asunut seurakunnan alueella. Parhaiten Roihuvuori on tullut tutuksi kuitenkin musiikkiopiston kautta.

– Kaikki lapsemme soittavat musiikkiopistossa ja ovat myös pienempinä osallistuneet muskareihin.

Minnin perheeseen kuuluu aviomies **Vesa Lemponen** sekä lapset kymmenenvuotias **Arttu**, kahdeksanvuotias **Lari** sekä kohta kuusivuotta täyttävä **Sanni-Mari**.

– Lapsia tunneilta odotellessa ovat Roihuvuoren kadut ja rantareitit myös tulleet hyvin tallatuiksi ja monet lapsiperheet tutuiksi, Minnamari kertoo.

Kasvamista yhdessä seurakuntalaisten kanssa

– Seurakuntatyössä on parasta se, että saa olla tekemisissä hyvin erilaisten ihmisten kanssa ja kasvaa yhdessä kristittyinä. Papin työ on todella kutsumustyö, jossa jaksaa, jos muistaa olevansa Jumalan työkaveri eikä omin voimin töitä paiskiva yksilö.

Pappina Minnamari toivoisi keksivänsä hyviä ideoita saada yhä enemmän ruuhkavuosiaan eläviä kiireisiä nuoria aikuisia ja lapsiperheiden vanhempia seurakunnan toimintaan mukaan.

– Mietin usein, miten pienestä on kiinni, että uudet ihmiset löytävät paikkansa seurakunnassa eivätkä jää ulkopuolisiksi. Uusien ihmisien vastaanottamisessa tarvitaan ihan jokaisen apua! Jos ei osaa sanoa mitään, niin ystävällinen ja hyväksyvä katsekin kertoo paljon!

Papin työssä kohtaa niin elämän suruja kuin suuria ja pieniä ilonhetkiä.

– Ilahduin taannoin pienestä 2-vuotiaasta perhekerholaisesta, joka halusi tulla tapaamaan ”Minnipappia” ja joka sitten kohdatessamme ei enää meinannut päästää kädestäni irti. Pienen tytön ilme oli niin hauska: tiukkaakin tiukempi, mutta täynnä luottamusta.

Kiikari

Kati Pitkänen

– Papin työ on kutsumustyö, jossa jaksaa, jos muistaa olevansa Jumalan työkaveri.

Mielenterveyskuntoutujien
JOULUJUHLA
PERJANTAINA 14.12 KLO 13
ROIHUVUOREN KIRKOLLA
Tulisuontie 2

Jouluevankeliumi
Laulumme yhdessä joululauluja
Jouluista ohjelmaa
Tarjolla riisipuuroa ja torttukahvit

Ei ennakkoilmoittautumista.

Tervetuloa viettämään
yhdessä joulujuhlaa!

VARTIOKYLÄN ROVASTIKUNNAN
SEURAKUNTIEN DIAKONIATYÖ JA
ITÄKESKUKSEN PSYKIATRIAN POLIKLINIKKA.

Seurakunta on voimavara

Jollaksessa asuva Seija Muurinen on monessa mukana. Ehkä parhaiten hänet tunnetaan kaupunginvaltuutettuna. Roihuvuoren seurakuntaneuvoston jäsenenä myös kirkon asiat ovat hänelle tuttuja. Hänet on hiljattain nimetty Kruunuvuori-työryhmään, joka suunnittelee seurakunnan näkökulmasta alueen tarpeita.

Marko Anttila

– Uusi kausi valtuuston jäsenenä on jännittävä. Toivottavasti se tuo lisää mahdollisuuksia vaikuttaa oman osaamisalueen asioihin ja ehkä lisää vastuutakin. Kotiasioissa jännittää ensimmäinen matka pienen lapsenlapsen kanssa, Seija Muurinen pohtii.

– Olen Jollaksen asukas noin 30 vuoden takaa, perheen äiti ja isoäiti, valtion virkamies, kaupunginvaltuutettu ja seurakuntaneuvoston jäsen, kertoo Seija erilaisista rooleistaan.

Nuorena äitinä Seija omistautui perheelleen, mutta aikaa myöten kiinnostus sairaanhoitajan työhön ja into oppia koko ajan uutta johdattivat Seijan opiskelemaan terveystieteen tohtoriksi työn ohella. Perheen tuki on ollut yhtä tärkeä kuin oma innostus uuden oppimiseen ja halu kehittää ja kehittyä.

Seija on toiminut pitkään sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävissä, vanhusten palvelujen johtajana ja johtavana asiantuntijana Helsingin sosiaalivirastossa. Hän on työskennellyt aluksi sairaanhoitajana sairaaloissa, terveysasemalla ja vanhainkodissa sekä jatko-opintojen myötä tutkijana ja kehittäjänä eri tutkimuslaitoksissa ja yliopistossa.

Ikäihmisten asialla

Seijan aika ja energia kuluvat osittain omaan palkkatyöhön ja osittain kunnallispoliitikkona oman osaamisalueen asiantuntijatyöhön.

Seija työskentelee Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksella ikäihmisten palvelujen kehittäjänä ja tutkijana. Työtehtäviin kuuluu mm. vastuu uusien palvelumallien kehittämisestä ikäihmisille ja kuntien tukemisesta niiden käyttöönotossa.

Seija on toiminut menneellä kaudella Helsingin kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen sosiaali- ja terveysjaoston sekä HUS-valtuuston jäsenenä, maakuntavaltuuston varajäsenenä sekä Helsingin terveyslautakunnan varapuheenjohtajana. Tällä hetkellä jäsenyydet ovat jaossa uusien vaalitulosten perusteella seuraavaksi nelivuotiskaudeksi.

Isojen haasteiden edessä

Seijan osaamista tarvitaan sekä työssä että yhteiskunnallisten asioiden hoitamisessa.

Marko Anttila

Kruunuvuorenrannasta voi nähdä Tuomiokirkon.

– Tiedämme terveydenhuollon isot haasteet yhteiskunnassa, kun väestörakenne muuttuu ja suuret ikäluokat siirtyvät työterveydenhuollon piiristä yhteiskunnan avohoidon asiakkaiksi. Perusterveydenhoidossa hoitoon pääsy sekä palveluketjujen sujuvuus nousevat esiin, kertoo Seija. On tärkeä suunnitella hoitoa niin, että kaikki vaiheet ennalta ehkäisevästä hoidosta aina ympärivuorokautiseen hoitoon tulisi saada sujumaan ” yhden luukun periaatteella”.

Uudistamisen tarve koskee siis toisaalta terveydenhuollon palvelujen kehittämistä, toisaalta ikäihmisten kokonaisvaltaisen palvelumallin kehittämistä. Ennalta ehkäisyllä ja kuntoutuksella on tärkeät roolit ihmisten kotona pärjäämisen varmistamiseksi mahdollisimman pitkään. Tämän sisältöisiä ” Palvelukampus ”-malleja on jo luotu esimerkiksi Kontulaan.

Näköpiirissä Kruunuvuorenranta

Kruunuvuorenranta tuo Roihuvuoren seurakunnan alueeseen yli 10000 asukasta tulevan kymmenen vuoden rakentamisprojektin tuloksena. Rakentaminen on jo aloitettu ja etenee vaiheittain. Alueen liikennejärjestelyt ovat avoinna, ja saattavat aiheuttaa ruuhkia, ellei päätöksiä uusista järjestelyistä saada aikaan lähiaikoina.

Roihuvuoren seurakunnan seurakuntaneuvoston jäsenenä Seija on nimetty myös Kruunuvuori – työryhmään, joka suunnittelee seurakunnan osalta uuden alueen tarpeita.

Seurakunta on turvapaikka

– Seurakunta on tärkeä voimavara elämässäni. Minun tapani osallistua seurakuntatyöhön tapahtuu osaamiseni kautta – haluan toimia seurakunnan avuksi, esimerkiksi edistämällä strategisia ja hallinnollisia asioita, pohtii Seija.

– Pari kertaa järjestetyssä ikäihmisten foorumissa olen saanut olla konkreettisesti toimimassa.

– Mietin usein, miten saisimme kotona olevat seurakuntalaiset liikkeelle ja kirkon tilaisuuksiin. Miten saisimme rakennettua yhteisöllisyyttä siten, että jokainen voisi kokea seurakunnan turvapaikkana oman elämänsä vaiheissa.

– Minulle messu on tärkeä lepohetki!

Varpu Välimaa

Esittelyssä: Jaani Vilkkilä

Kodikas, turvallinen ja hyvä

Näillä sanoilla **Jaani Vilkkilä**, seurakuntamme uusi pappi, kuvailee työpaikkaansa, Laajasalon kirkkoa ja Roihuvuoren seurakuntaa. Jaanin vastuualue on Laajasalon lapsi- ja perhetyö sekä nuoret aikuiset. Hän seuraa tehtävässä nuorisotyöhön siirtynyttä **Markus Ekiä.**

Lapsissa on kirkon tulevaisuus

Nelikymppisen Jaanin valmiudet lasten kanssa työskentelyyn ovat hyvät. Harjoitusta saa runsaasti omien lasten, 14-, 3- ja 2-vuotiaiden tyttöjen sekä 11-vuotiaan pojan kanssa.

– Välittömyys on avainsana, lasten kanssa ei voi vetäytyä mihinkään rooliin, se paljastuu pian. Kiinnostus ihmisiin ja heidän juttuihinsa on ratkaisevaa, sama tosin pätee mihin työhön tahansa, Jaani toteaa.

– Lapsissa ja nuorissa aikuisissa on kirkon tulevaisuus.

Siksi Jaani pitää omaa työsarkaansa erittäin tärkeänä ja vastuullisena. Perhekerhoissa käy paljon ihmisiä, jotka eivät muulloin tule kirkkoon. Jos lapselle jää joku kokemus kirkosta, vaikka vain joku laulu tai virsi päiväkerhosta, se voi ohjata myöhemmin koko elämän suuntaa.

Tie papiksi kulki biljardipöydän kautta

Tavallisesta peruskirkollisesta taustasta tuleva Jaani kävi Tampereella rippikoulun, tuli isosen houkuttelema seurakuntanuorten peli-iltaan ja ”sille tielle jäi”.

– En tiennyt, miksi haluan isona, mutta sen tiesin, että tahdon aina olla lähellä hengellisyyttä, kirkolla ja kirkossa, rakentaa ja rakentua. Päättelin, että sen kaiken saisin pappina enkä ole katunut.

Perusseurakuntatyö – se on se juttu!

– Halusin töihin omaan kotiseurakuntaani, kertoo neljä vuotta Laajasalossa asunut Jaani. Takana on parin vuoden rupeama Aalto-yliopiston oppilaitospappina Otaniemessä, sitä ennen Järvenpäässä kampuspappina. Vuosien 2005–06 vaihteessa vierähti vajaa vuosi suomalaisten rauhanturvajoukkojen pappina Kosovossa. Ensimmäiset seitsemän työvuotta kuluivat Tampereen lähiössä seurakuntapappina.

Aika Kosovossa oli avartavaa ja haastavaa

–Se oli ikkuna sellaiseen maailmaan, johon ei muuten tulisi mentyä. Oli järkyttävää nähdä, mihin ihminen pystyy: pahuuteen, sortoon ja väkivaltaan. Köyhyys oli silminnähtävää ja käsinkosketeltavaa. Miehillä oli tarve purkaa tuntoja ja kun leirissä yhdessä asuttiin, juteltiin paljon. Sunnuntaisin käytiin kirkossa, joillakin se ei koto-Suomessa ollut tapana. Kosovo oli myös matka omaan itseen. Oli mahdollisuus miettiä, mitä tekisi jatkossa. Perheen merkitys elämässä aukeni aivan uudella tavalla.

Ai tällaistakin kotiseurakunta tekee!

Laajasalon kirkossa on matala kynnys. Se on rakennuksena avara, valoisa ja toimiva. Aulakahviokin oli ehtinyt tulla Vilkkilän perheelle tutuksi: sinne on helppo poiketa pienten lasten kanssa, levähtää, juoda kahvit ja poimia Kiikari mukaan. Lehden tapahtumakalenteri antaa hyvän kuvan seurakuntamme monipuolisesta tarjonnasta.

Tervetuloa kirkolle ja mukaan toimintaan, toivottaa Jaani, jonka oma lempivirsi muuten on ’Ei mikään niin voi virvoittaa, en muusta iloani saa, ei autuutta saa suurempaa kuin minkä Jeesus lahjoittaa.’

Tähän virteen tiivistyy Jaanin mielestä se tärkein sanoma: Elämä on Kristuksen kanssa kulkemista!

Päivi Karimaa

Marko Anttila

Joulun suuria ja pieniä iloja

Joulukirkko ja jouluevankeliumi ovat ne kaksi asiaa, joiden Jukka Annala haluaisi pysyvän myös lastensa ja lastenlastensa joulussa. Lapsuudenkodin joulu oli tiukkaan aikataulutettu. Oman perheen joulusta Jukka on halunnut tehdä vapaamman: joulua vietetään lasten ehdoilla, perinteitä vaalien.

Pikkupoikana **Jukka Annalan** joulu käynnistyi aikaisin aattoaamuna, kun isän kanssa lähdettiin hakemaan joulukuusta omasta metsästä. Perheen ainoana lapsena varttunut Jukka muistaa, että isälle oli tärkeätä tehdä asiat aina saman perinteisen tavan mukaan.

Aattona kuusi tuotiin sisään ja koristeltiin. Saunaan mentiin täsmälleen klo 12. Äidin valmistama jouluateria syötiin klo 16. Isän kanssa käytiin haudalla viemässä kynttilät ja sen jälkeen oli lahjojen jaon aika. Jouluaamuna kirkkoon mentiin kuudeksi tai seitsemäksi. Varhaisimpiin joulukirkon muistoihin kuuluukin rekimatka kirkkoon.

Lapsuuden joulukirkosta jäi päällimmäisenä mieleen aikainen herätys, väsymys, väenpaljous ja kylmä lämmittämätön kirkko. Suurin muutos nykyiseen jouluohjemaan on joulukirkon siirtyminen joulupäivästä aattoon. Jouluaaton perhekirkko on tervetullut uusi perinne, jonka Jukka ja **Ulla**-vaimo haluavat jättää myös lapsilleen.

– Nykyään myös Laajasalon kirkon Aattoyön messu on osa jounlviettoa, Jukka kertoo.

Jouluevankeliumi kuuluu jouluun

Vaikka lapsuuskodissa ei oltu varsinaisesti uskovia, niin kristillisistä tavoista pidettiin kiinni. Jouluaaton ruokailu aloitettiin aina jouluevankeliumilla. Ensin sen luki **Niilo**-isä, sitten Jukka lukemaan opittuaan. Perinne jatkuu yhä niin, että jouluevankeliumin lukee aina perheen nuorin lukemaan oppinut.

Paras lapsuuden joululahja tuli Amerikasta isoäidin siskon paketista 7-vuotiaana: täydelliset cowboy-varusteet revolvereineen! Tuona jouluna Jukka koki, että joulupäivä oli puuduttavan pitkä koska silloin ei joulupäivänä kyläilty. Vasta tapanina tuore cowboy pääsi näyttämään muille asuaan.

Kun lapset olivat pieniä, joulua vietettiin usein Pohjanmaan mummoloissa. Ullan lapsuuden kotona Ilmajoella joulut olivat erityisesti lasten mieleen, koska paikalla olivat myös Ilmajoen serkut.

Paapoilla oli oma tehtävänsä joulupukin asussa. Aattona laulettiin joululauluja ja virsiä. Jukan mielilaulu on edelleen Heinillä härkien kaukalon, vaikka keskikoulun opettajan arvostelun mukaan nuoren miehen lauluääni olikin viivan arvoinen.

Pariskunta muistaa myös "kuin eilisen päivän" ensimmäisen oman kodin joulun Roihuvuoressa, vuonna 1971, jolloin Ulla sairaanhoitajaopiskelijana oli pantu jouluaatoksi töihin. Tuolloin Jukka teki kaikki jouluvalmistelut yksin.

– Oli ihanaa tulla iltakymmeneltä kotiin valmiiseen pöytään, huokaa Ulla.

Jumalan hyvyys veti puoleensa

Jukan mukaan joulu on juhla, jonka jokainen sukupolvi tekee omannäköisekseen.

Vuosien saatossa perinteet kantavat meitä ja osasta tulee osa jokapäiväistä elämää.

Murrosikäisen muistoissa painostavalta tuntuneet pakkovirret ovat saaneet uuden sisällön ja jokavuotinen jouluevankeliumi tuo todellisen joulurauhan.

– Lapsena meitä suojaa lapsen usko, joka melkein kaikilla kuusikymppisillä on syntynyt kodin perintönä. Murrosikäisenä alamme tehdä omia päätelmiä ja päätöksiä. Silloin ajattelin, että kun annan Jumalan olla rauhassa, niin Hänkin antaa minun olla rauhassa. Emme siis häiritse toisiamme – ja tätä aikaa kesti yli 20 vuotta, Jukka kertoo.

Jukan mielestä Jumalalla on suunnitelma kaikkia meitä varten jotka epäilemme tai jopa kiellämme kokonaan Jeesuksen elämästämme.

– Vuosien kuluessa jäin monasti kiinni ajatuksesta, että taaskin Hän oli varjellut minua ja rakkaitani. Jumalan hyvyys veti puoleensa. Saimme hyvyyttä kohdallemme niin usein, ettei sitä enää voinut pitää pelkkänä sattumana.

Päivi Karimaa

Marko Anttila

Jukka Annala

- aktiivisena eläkkeellä, s. 1946 Jurvassa, Helsinkiin Roihuvuoreen 1970 ja Laajasaloon 1973
- avioliittovuosia on kertynyt 42 vuotta Ullan kanssa, 2 tytärtä Minna ja Saara
- 4 lastenlasta
- Roihuvuoren seurakuntaneuvoston jäsen
- Laajasalon aluetoimikunnan puheenjohtaja
- +/-kuusikymppisten matkaryhmäaktiivi
- aulakahviopäivystäjä, ehtoollisavustaja
- miesten raamattupiirin vetäjä Raimo Vannisen kanssa kirkon valmistumisesta lähtien

Laajasalo

Itsenäisyys päivän juhla

Laajasalon kirkossa torstaina 6.12. klo 13.30.

Eila Jaakola

Juhlaväki ikuistettiin lopuksi ryhmäkuvaan. Edessä vasemmalla seisovat Sami Santakari ja Raimo Kokkonen, eturivissä istuvat vasemmalta Heikki Säämänen, Hanna Syrjänen, Markku Knuutila, Tuula Lindroos, Jarmo Tulokas ja Tutta Mannermaa. Takana vasemmalla seisovat Anu Mäkinen, Sirpa Kaasinen, takana Sirpa Blom, Satu Punkka, Viljo Ihalainen ja Olli-Pekka Pellinen. Portaikossa seisovat Seppo Rapeli ja Taru Hytönen.

Keva-kerho aikuisen ikään

– Täällä tulee aina niin iloiseksi! hihkaisee joku, kun Keva-kerholaisilta kysytään, mikä saa heidät tulemaan kerhoon säännöllisesti. Tänä syksynä tuli kuluneeksi 25 vuotta Roihuvuoren seurakunnan kehitysvammaisten kerhon ensimmäisestä kokoontumisesta.

25-vuotisjuhlia vietettiin lokakuussa Laajarannassa. Keva-kerhoa perustaneista työntekijöistä mukana olivat edelleen seurakunnassa työskentelevät pastori **Arja Vaulas** ja diakoniatyöntekijä **Kristiina Selin**. Monet kerholaisista ovat uskollisia kävijöitä vuodesta toiseen. Perustajajäsenistä paikalla olivat **Seppo Rapeli** ja **Tuula Lindroos**.

Arja-pastori aloitti juhlan johdattelemalla kuulijat syksyn lehtien kautta kasvun ihmeeseen: kuinka kaikki lähtee liikkeelle pienestä siemenestä. Sen perään sopi hyvin laulettavaksi kerholaisille tuttu laulu: "Kun Jumala sanallaan minutkin loi, hän samalla tarkoitti näin: Sä arvokas oot, sä osaat ja voit..." Kaikki yhtyivät lauluun innolla.

Kahvittelun ja vanhojen muistelemisen jälkeen monet halusivat esittää musiikkia. Esimerkiksi Tuula Lindroos oli valinnut esitettäväkseen Jumalan kämmenellä ja **Tutta Mannermaa** Heijastus-kappaleen. **Markku Knuutila** puolestaan lauloi Maan korvessa.

Kaverukset **Jarmo Tulokas** ja **Olli-Pekka Pellinen** kajauttivat Kalliolle kukkulalle. Jarmo oli tullut paikalle Malmilta ja Olli-Pekka Vuosaaresta.

– Olemme olleet samassa työpaikassakin. Käymme kerhossa säännöllisesti, koska täällä tapaa kavereita, he kertovat.

Heikki Säämänen, yksi ahkerissa kerhossa kävijöistä, asettui tottuneesti pianon ääreen säestämään. Se kuuluukin hänen vakiotehtäviinsä.

– Olen ollut mukana koko sen ajan kun olen asunut täälläpäin eli yli kymmenen vuotta. Kotona minulla on urut. Tykkään soitella ja siksi tulen mielelläni kerhoon soittamaan.

Keva-kerho kokoontuu nykyisin kerran kuukaudessa Laajarannassa. Monesta kerholaisesta parasta on se, että kerhossa näkee ystäviä ja että siellä lauletaan paljon. Leirit ja retket, joita alkuaikoina järjestettiin, ovat jääneet mukavina monien mieleen. Onpa joskus vietetty naamiaisia ja leikkimielisiä olympialaisiakin.

Juhlaa järjestämässä oli myös kerhosta nykyisin vastaava diakoniatyöntekijä **Anni Mero-Hiltunen.**

Eila Jaakola

Hartaus

Kaikille kansoille

Kerran joulukuusen lippusiima oli asetettu niin korkealle, että en voinut sormella osoittaa ja kysyä, minkä maan lippu oli kyseessä. Isä siirsi lippusiiman alemmaksi ja sain taas ihmetellä lippuja ihan läheltä. Erikoisimmat liput olivat kaikkein mielenkiintoisimpia, niiden maat opin ensimmäisenä. Tiesin noin viisivuotiaana, mikä on Nepalin, Vatikaanin tai Libyan lippu. Niissä kaikissa oli mielestäni jotain erikoista ja lennokasta.

Lapsena en koskaan tullut ihmetelleeksi, miksi joulukuusessa on lippusiima. Olin vain iloinen, että niin mielenkiintoinen koriste on kelpuutettu kuuseen. Olisin halunnut ripustaa kuuseen pikkuautoja, muovisotilaita, paperilennokkeja ja muuta pienen pojan mielestä mielenkiintoista, mutta minulle vastattiin, että ne eivät kuulu joulukuuseen. Lippusiima kuitenkin kuului kuusen ilman muuta, mutta miksi?

Kun myöhemmin aloin koristella joulukuusta omassa kodissani, huomasin, että minulla ei ollut lippusiimaa. Sellaista ei löytynyt kaupastakaan, ei edes joulukaupasta. Päätin tehdä sellaisen itse. Tulostin suuren määrän lippuja kahtena kappaleena ja liimasin ne vahvaan ompelulankaan, näin sain kauniin lippusiiman. Joitakin lapsuuteni valtioita ei ole olemassa ja monia uusia on tullut tilalle. Lippusiima on vähän erinäköinen kuin silloin, mutta yhtä värikäs ja iloinen kuin ennenkin.

Miksi joulukuusessa on lippusiima? Kaikilla kuusenkoristeilla on tarinansa, enkeleillä, kynttilöillä, tähdellä, makeisilla, myös lippusiimalla. Jouluevankeliumissa enkeli kertoo sanoman tavallisille ihmisille, jotka olivat työssä. Tuon ajan tavallisia työtätekeviä ihmisiä olivat paimenet. Heille enkeli sanoi:

”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.”

Kristus on tarkoitettu koko kansalle ja kaikille kansoille. Kristus itse kehotti julistamaan hyvää sanomaa rakastavasta Taivaan Isästä kaikille kansoille. Siksi joulukuusessa on lippusiima, jossa on oman maan ja kaikkien maiden liput. Kristuksen hyvyys on tarkoitettu meille ja kaikille maailmassa.

Jaani Vilkkilä
lapsi- ja perhetyön pappi

Kattimaista joulua!

Kirkkokissa, mitä Sinulle kuuluu?
Kiitos kysymästä. Hyvää kuuluu. Miauu!

Kuinka valmistaudut jouluun?
Pidän turkkini erityisen puhtaana ja kiiltävänä joulua varten. Suin turkkiani pitää monta kertaa päivässä. Minua pitää myös silittää paljon. Panostan ulkonäköön myös jumppaamalla ja venyttelemällä päivittäin. Tarvitsen myös lepoa kaiken kiireen ja tohinan keskellä. Minusta joulu ei tule hätäilemällä, vaan innokkaasti odottamalla.

Aiotko näyttäytyä seurakunnan joulujuhlassa?
Siellä missä on juhlat, siellä on myös kirkkokissa. Haluan tavata ihania ihmisiä, jotka ovat tulleet juhlaan iloisella ja odottavalla mielellä.

Mikä on jouluherkkusi?
Ehdoton jouluherkkuni on mummon paistamat silakat. Nam!!! Jälkiruokaherkuksi valitsen piparit. Ne ovat niin herkullisia ja suussasulavia...

Lempijoululaulusi?
Joulupuu on rakennettu. Se on kaunis laulu, koska se on täynnä iloa ja toivoa.

Tiedätkö Sinä, miksi joulua vietetään?
Minä tiedän!!!!! Jouluna juhlitaan Jeesus-vauvan syntymäpäivää. Joulu muistuttaa meitä kaikkia elämän pienistä ihmeistä, rakkaudesta ja ystävyydestä. Jouluna saamme olla läheisten kanssa yhdessä ja nauttia joulurauhasta. Eikä siitä haittaakaan ole, jos me olemme erityisen kilttejä toisillemme. Siitä tulee hyvä mieli, ja voihan se olla, että tontut kurkkivat ikkunoiden takana.

Kiikari haastatteli Kirkkokissaa

Joulusiivouksen helmiä

Joulusiivouksessa esiin putkahtaa monenlaista tarpeetonta pikkutavaraa ja roinaa. Mitäpäs jos et tänä vuonna heittäisikään niitä suoraan roskiin, vaan keräisit ne aarrekokoelmaksi pöydälle. Niistä saa yhdessä askartelemalla aikaiseksi vaikka mitä, jopa jouluseimen.

Ja jos Sinä et ole luova – ei hätää – lapsesi ainakin on!

Jouluseimeen voit käyttää esimerkiksi vanhan pahvilaatikon, erivärisiä papereita, kankaanpaloja, lankoja, narunpätkiä... ja tietysti vessapaperirullia. Sakset, tussit ja liimatuubi esiin ja luovuus kukoistamaan!

Maria Manelius

Pärskeitä

Marko Anttila

Isojen ja pienten inkkareiden ilta

Kirpeänä marraskuisena iltana, Isänpäivän aatonaattona, Laajasalon kirkko täyttyi isistä, isoisistä ja lapsista. Alkamassa oli isien ja lasten ikioma Inkkari-ilta, ja inkkariksi muuttuminen alkoikin heti sisäänkuloaulassa sulkapäähineiden askartelulla.

Jokainen sai nostaa kahdesta pussista laput, joista muodostui oma intiaaninimi. Pian käytävät vilisivät sulkapäitä, jotka tottelivat sellaisia nimiä kuin Kuiskaava Helle, Pyörivä Pesukarhu, Istuva Tuuli tai Kirkas Käärme.

Tunnelma alkoi nousta savumerkkien tavoin, kun rumpu lähetti inkkariheimon kiertämään tehtäväratta, jolle opastivat tassunjäljet. Lisäpähkinäksi ryhmän päällikkö sai reitille ratkaistavaksi sanaristikon.

Pikkuinkkarit meloivat kohti taitoratataa isompien tarkkaillessa, ettei kanootti keikahda. Radalla pikkuiset sujahtivat pitkään, pimeään tunneliin, ylittivät kapeaa runkoa pitkin kuohuvaa jokea, kurkkasivat karhuluolaan ja karauttivat metsän eläinten tarkkaillessa seuraavalle rastille Mustalla Orilla.

Tarkkuusrastilla intiaanitaitoja käytettiin biisonin keihästykseen sinisillä lumihuippuvuorilla, tarkkuusheittoon kieli keskellä suuta sekä ongintaan kirkasvetisestä lammesta. Rohkeimmat pikkuinkkarit uskalsivat käydä mittelöön krokotiilin kanssa.

Matkan varrella intiaaniolemus täydentyi kasvomaalauksilla, joita etenkin intiaaniprinsessat innostivat päälliköitään ottamaan. Tunnistushuoneessa osat vaihtuivat, kun päälliköt saivat rohkaista hapsuhelmaneitejä työntämään kättään mitä kummallisimmilta tuntuviin laatikoihin ja haistelemaan vahvoja luonnontuoksuja purkeista.

Kun kutsurumpu pärisi neljä kertaa, oli aika istua iltapalalle. Pöydästä löytyi suolakaloja, popcornia, intiaanileivoksia ja juotavaksi myrkkysammakon vihreää lientä. Jotkut luulivat illan ohjelman olleen siinä ja yltyivät jo kiittelemään, mutta saivat kuulla illan jatkuvan vielä tankkauksen jälkeen nuotiolla.

Heimon keräännyttyä suurien ikikuusien juurelle hämyiselle iltanuotiolle oli aika muistella tuttuja inkkarilauluja. Päälliköt saivat muistin virkistykseksi laulujen sanat ja ääni kantoi pimeässä illassa kauas naapuriheimon maille. Kitara ja rumpu loivat tunnelmaa Umbaazu-lauluun. Päälliköiden tapaillessa vaikeita sanoja pikkuinkkarit nauttivat apuinkkareiden opettamasta leikistä.

Inkkari-illan päättäneessä hartaudessa muistettiin sitä, miten sekä pienillä että isoilla inkkareilla on suojanaan kaikissa elämän seikkailuissa Taivaan Isä. Kaikki inkkarit saivat valita omalle isälleen ja lapselleen rukouskiven, jonka myötä pyydettiin suojelusta tuleville poluille.

Niin satapäinen heimo hiipi hiukan äänekkäästi kohti kotitiipiitä ja päälliköt saivat läksiäisiksi kutsun Isänpäivän gospelmessuun lataamaan akkuja.

Riina Lamberg

Virpi Kujansuu

Innokkaat inkkarit kanootissa.

Lasten joulukuu

1

Adventtimyyjäiset
Laajasalon kirkolla klo 11–14. Lapsityöllä oma myyntipöytä.

2

Lapsiperheiden Hoosiannakirkko
Laajasalon kirkossa klo 15.

Hoosiannamessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10.

9

Perheiden Kauneimmat joululaulut
Laajasalon kirkossa klo 15.

11

Joulujuhla
Laajasalon kirkolla klo 18.

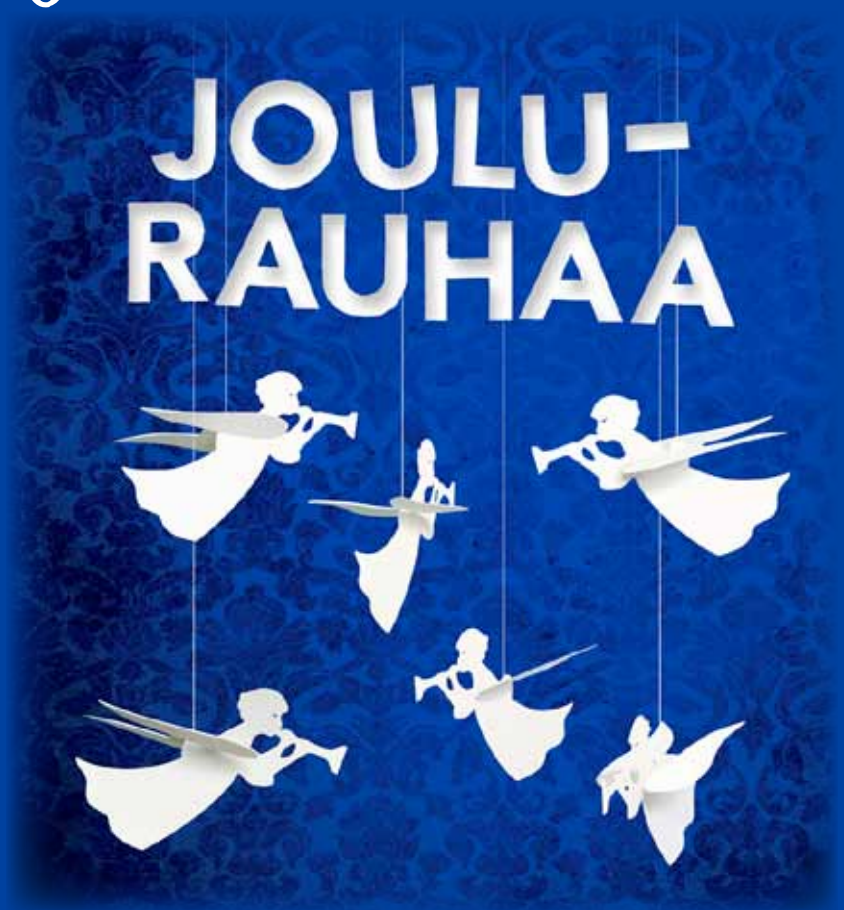

13

Lasten joulukirkkohetki
Laajasalon kirkossa klo 10.
Joulujuhla Roihuvuoren kirkolla klo 18.

16

Perheiden Kauneimmat joululaulut
Roihuvuoren kirkolla klo 15.

20

Lasten kirkkohetki
Roihuvuoren kirkossa klo 9.30.

24

Jouluaatto
Perheiden jouluaattohartaus Laajasalon kirkossa klo 13.
Jouluaattohartaus Roihuvuoren kirkossa klo 15.
Jouluaattohartaus Marjaniemen seurakuntakodissa klo 15.
Jouluaattohartaus Tammisalon kirkossa klo 17.

www.laajaranta.fi

Laituri

Marko Anttila

TYTTÖLEIRI

Tyttöleiri 7–13-vuotiaille Lohjalla Lohirannassa viikonloppuna pe 22.– su 24.3.2013. Leirin hinta on 35 euroa, ja se sisältää leirillä täysihoidon sekä kuljetukset ja tapaturmavakuutuksen.

Ilmoittautuminen sähköpostitse saila.lavonen@evl.fi.

Lisätiedot nuorisotyönohjaaja Saila Lavonen p. 050 353 7979.

POIKALEIRI

Poikaleiri 7–13-vuotiaille Lohjalla Lohirannassa la 9.2. – su 10.2. 2013.

Leirin hinta on 25 euroa, ja se sisältää leirillä täysihoidon sekä kuljetukset ja tapaturmavakuutuksen.

Ilmoittautuminen sähköpostitse marko.anttila@evl.fi.

Lisätiedot nuorisotyönohjaaja Marko Anttila p. 050 3849 055.

Kati Pitkänen

↑ 10 kysymystä nuorelle

Axel Liljeblad

1. Olisitko mieluiten rapu, lintu vai kilpikonna ja miksi?
Rapu, koska se on noista ainoa, jonka kiinnisaamista juhlitaan.

2.Kehen sinun on helpoin samaistua seuraavista hahmoista: Mooses, Daavid vai Joona?
Joona. Hän on epäileväinen ja pelkää Jumalaa. Vaikka Joona ei ole varma omasta uskostaan, hän lähtee suorittamaan annettua tehtävää.

3.Android, ios vai windows?
Ihan sama, kunhan se toimii...

4. Mikä sinusta tulee isona?
Ammattiartisti.

5. Mikä sinulle tuo joulutunnelman?
Läheiset.

6. Paras joulumuistosi / lahjasi, miksi?
Joulukuu 2007, koska se oli viimeinen kerta koko perheen kanssa.

7. Joudut autiolle saarelle ja saat vain yhden soittimen mukaasi, mikä se on?
Alttoviulu. Se on mulle kaikista soittimista rakkain, eikä vaadi vahvistinta.

8. Keksi itsellesi kysymys ja vastaa siihen.
Akustinen vai vahvistettu musiikki? Akustinen.

9. Miten kunnon soppa saadaan aikaiseksi?
Tarpeeksi mausteita...

10. Mikä on sinun kysymyksesi seuraavalle haastateltavalle?
Mikä kirjan hahmo kuvailee sinua parhaiten?

Kiikari

Nuorisotyön kevään ohjelma 2013

PARKKI - nuortenilta perjantaisin klo 18-23
Laajarannassa (Humalniementie 15)

11.1.
18.1.
25.1.
1.2.
8.2.
15.2.
-hiihtoloma-
1.3.
8.3.
15.3.
22.3.
-pääsiäinen-
5.4.
12.4.
19.4.
26.4.
3.5.

Roihuvuoren seurakunta - Blazemountain church

Työntekijät:

Marko ”Make” Anttila
Nuorisotyönvastaava
marko.anttila@evl.fi
050 384 9055

Markus Ek
Nuorisopastori
markus.ek@evl.fi
050 380 1539

Saila Lavonen
Nuorisotyönohjaaja
saila.lavonen@evl.fi
050 353 7979

Tomi Kujansuu
Nuorisokanttori
tomi.kujansuu@evl.fi
09 2340 5737

Jaakko “Jagr” Niiles
Nuorisotyönohjaaja
jaakko.niiles@evl.fi
050 552 4711

Sunnuntaisin
Raamikset (klo 15-16.30),
K17 (klo 16.30-19) ja
Gospelmessut (GM) (klo 12 Laa)
13.1. Raamis K17 *GM
20.1.Raamis
27.1. Raamis K17
3.2. Raamis
10.2. Raamis K17 *GM
17.2. Raamis
-Talviloma-
3.3. Raamis
10.3. Raamis K17 *GM
17.3. Raamis
24.3. Raamis K17
-Pääsiäinen-
7.4. Raamis K17
14.4. Raamis
21.4. Raamis K17
28.5. Raamis
5.5. Raamis K17
12.5. Gospelmessu

Keskiviikkoisin
ISKO 1 & 2
Laajaranta klo 18-19.30
Arkkikirkko
Roihuvuoren kirkko klo 18
9.1. Arkkikirkko
16.1. Isko 1&2
23.1. Isko 1&2
Iskoleiri 25.-27.1.
6.2. Arkkikirkko
13.2. Isko 1&2
-Talviloma-
27.2. Isko 1&2
6.3. Arkkirkikko
13.3. Isko 1&2
20.3. Isko 1&2
27.3 Iskojuhla

Leirit:
Iskoleiri 25.-27.1. Korpirauhassa
Nuorten matka 17.-24.2. Åreen
Nuortenleiri 26.-28.4. Lohirannassa
Ilmoittautuminen: laajaranta.fi

Lisätietoja:
www.laajaranta.fi

Heittonuotta

Joulun valoa

Joulun valoa sinulle,
joka nyt olet yksinäinen.
Joulun lämpöä sinulle,
jonka yli käy viima jäinen.

Joulun valoa sinulle,
jonka suru on tänään suuri.
Kuule laulua enkelin.
Siinä viesti on sinulle juuri.

Joulun valoa sinulle,
joka pakenet päivää uutta.
Seimen lapsi on saapuva
täynnä rakkauden salaisuutta.

Anna-Mari Kaskinen

Seppo Paldanius

On adventin aika

Ensimmäinen adventtisunnuntai 2.12.

Kuninkaasi tulee nöyränä
Hoosiannamessu Roihuvuoren kirkossa klo 10.
Jaani Vilkkilä, Arja Vaulas, Kamarikuoro Cantiamo ja Lapsi- ja nuorisokuoro Sonorus, joht. Hannele Filppula ja Juho Punkeri, urut.
Hoosiannamessu Laajasalon kirkossa klo 12.
Kari Laaksonen, Arja Vaulas, Päivi Niva-Vilkko ja Chorus Marinus.
Perheiden Hoosiannakirkko Laajasalon kirkossa klo 15.
Timo Pekka Kaskinen, Jaani Vilkkilä ja Lapsikuoro Ocarina, joht. Päivi Niva-Vilkko.

Keskiviikko 5.12.

Soppakirkko Roihuvuoren kirkossa klo 13.
Arkkikirkko Roihuvuoren kirkossa klo 18.

Torstai 6.12.

Itsenäisyyspäivä, Kiitos isänmaasta
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.
Anja Nurminen, Timo Pekka Kaskinen ja Kamarikuoro Cantiamo, joht. Hannele Filppula.
Messu alkaa lipunnostolla klo 9.30.
Messu Tammisalon kirkossa klo 10.
Kati Pitkänen ja Tomi Kujansuu.
Messu alkaa lipunnostolla klo 9.30.
Itsenäisyyspäivän sanajumalanpalvelus Laajasalon kirkossa klo 12.
Kati Pitkänen, Päivi Niva-Vilkko ja Miesyhtye.
Itsenäisyyspäivän juhla Laajasalon kirkossa klo 13.30.

Toinen adventtisunnuntai 9.12.

Kuninkaasi tulee kunniassa
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Minnamari Helaseppä, Markus Ek ja Kirsi Honkanen-Punkari.
Gospelmessu Laajasalon kirkossa klo 12.
Arja Vaulas, Jaani Vilkkilä ja Tomi Kujansuu.

Keskiviikko 12.12.

Iltamessu Roihuvuoren kirkossa klo 18.

Torstai 13.12.

Lasten joulukirkkohetki Laajasalon kirkossa klo 10.
Jaani Vilkkilä ja Päivi Niva-Vilkko.

Kolmas adventtisunnuntai 16.12.

Tehkää tie Kuninkaalle
Laulujen ja virsien messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Kati Pitkänen, Markus Ek ja Tomi Kujansuu.
Messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Veikko Rauhaniemi, saarna, Anja Nurminen ja Evi Kant.

Keskiviikko 19.12.

Iltamessu Roihuvuoren kirkossa klo 18.

Torstai 20.12.

Lasten joulukirkkohetki klo 9.30.

Neljäs adventtisunnuntai 23.12.

Herran syntymä on lähellä
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Kari Laaksonen ja Hannele Filppula.
Messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Kari Laaksonen ja Hannele Filppula.

Esko Jämsä

Roihuvuoren kirkko ja seurakuntatoimisto
Tulisuontie 2, p. 09 2340 5700

Esko Jämsä

Laajasalon kirkko
Reposalmentie 13, p. 09 2340 5757

Esko Jämsä

Tammisalon kirkko
Väylänrinne 1, p. 09 2340 5790

Heittonuotta

Me käymme joulun viettohon

Jouluaatto maanantai 24.12.

Lupaukset täyttyvät
Perheiden jouluaattohartaus
Laajasalon kirkossa klo 13.
Markus Ek ja Päivi Niva-Vilkko.
Jouluaattohartaus Laajasalon kirkossa klo 15.
Kari Laaksonen ja Päivi Niva-Vilkko.
Jouluaattohartaus Roihuvuoren kirkossa klo 15.
Jaani Vilkkilä, Hannele Filppula
Jouluaattohartaus Marjaniemen seurakuntakodissa klo 15.
Markus Ek ja Tomi Kujansuu.
Jouluaattohartaus Tammisalon kirkossa klo 17.
Anja Nurminen ja Tomi Kujansuu.

Jouluyö

Teille on syntynyt Vapahtaja!
Jouluyön messu Laajasalon kirkossa klo 22
Timo Pekka Kaskinen, Kari Laaksonen, Päivi Niva-Vilkko ja Chorus Marinuksen kvartetti.

Jouluyön musiikki Roihuvuoren kirkossa klo 23.
Anja Nurminen, Hannele Filppula, Hanna Varis ja lauluryhmä.

Joulupäivä tiistai 25.12.

Jouluaamu
Nyt Betlehemiin!
Jouluaamun messu Roihuvuoren kirkossa klo 8.
Jaani Vilkkilä, Minnamari Helaseppä, Hannele Filppula ja Kamarikuoro Cantiamo
Jouluaamun messu Tammisalon kirkossa klo 10. Ilona Voutilainen, laulu ja Emilia Voutilainen, sello.
Anja Nurminen ja Hannele Filppula.
Jouluaamun sanajumalanpalvelus Laajasalon kirkossa klo10.
Jaani Vilkkilä, Päivi Niva-Vilkko ja Chorus Marinus.

Tapaninpäivä keskiviikko 26.12.

Tapaninpäivän messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Minnamari Helaseppä ja Tomi Kujansuu.
Tapaninpäivän messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Minnamari Helaseppä ja Tomi Kujansuu.
Huom! Tapaninpäivänä ei vietetä Iltamessua.

Terhi-Anneli Koivisto

Seurakunnan
joulujuhlat

■ LAAJASALON KIRKOLLA
TI 11.12. KLO 18

■ ROIHUVUOREN KIRKOLLA
TO 13.12. KLO 18

ROIHUVUOREN SEURAKUNTA TOIVOTTAA HYVÄÄ JA RAUHALLISTA JOULUA!

Diakoniatyöntekijän tavoitat

Roihuvuoren alue
Roihuvuori, Tammisalo ja Marjaniemi
Diakoniatoimistosta
voit varata ajan diakoniatyöntekijälle maanantaisin klo 11–12 soittamalla p. 09 2340 5758 tai käymällä tiistaisin diakoniatoimistossa klo 9–10.
Jouluajan vastaanotot
Viimeinen ajanvarausaika ennen joulua ma 17.12.
Seuraavan kerran ajanvaraus on maanantaina 7.1.2013 .
Laajasalon alue
Laajasalo, Jollas, Santahamina, Vartiosaari ja Villinki
Diakoniatoimistosta
voi varata ajan diakoniatyöntekijälle maanantaisin klo 9–11 p. 09 2349 5768
voit varata puhelimitse tai käymällä paikan päällä.
Joulun ajan vastaanotot
Viimeinen vastaanottoaika ennen joulua on maanantai 17.12.
Seuraavan kerran vastanotto on maanantaina 7.1.2013

Diakonian nettisivuilla uutta tietoa

Roihuvuoren seurakunnan diakonian nettisivujen sisältöä on uudistettu. Tukea sinulle –otsikon alta löydät tietoa diakoniatyön auttamismahdollisuuksista, muun muassa edullisista lounaista ja kahvipaikoista, sekä ryhmätoiminnasta ja vapaaehtoistyöstä. Sivuille on nyt myös koottu tietoa ja linkkejä muihin auttaviin tahoihin.

Nettisivujen tuoreutus on osa Itä-Helsingin seurakuntien diakoniatiedotusprojektia, jossa parannetaan diakoniatyön näkyvyyttä samoin kuin nostetaan esiin diakonia-asiakkaiden ääntä. Viime keväänä käynnistynyt projekti on ensimmäinen laatuaan Helsingissä.

Sivut löytyvät osoitteesta: www.helsinginseurakunnat.fi/seurakunnat/roihuvuori/toiminta/tukeasinulle

Vuosi vaihtuu

Sunnuntai 30.12.

Pyhä perhe
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Markus Ek ja Evi Kant.
Messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Markus Ek ja Evi Kant.

Uudenvuoden päivän tiistai 1.1.2013

Uudenvuoden päivän messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.
Arja Vaulas, Anja Nurminen ja Evi Kant.
Uudenvuoden päivän messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Arja Vaulas ja Anja Nurminen ja Evi Kant.

Keskiviikko 2.1.2013

Iltamessu Roihuvuoren kirkossa klo 18.

Loppiainen sunnuntai 6.1.2013

Jeesus, maailman valo
Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10
Minnamari Helaseppä, Anja Nurminen ja Päivi Niva-Vilkko
Kauneimpien joululaulujen messu Laajasalon kirkossa klo 12.
Arja Vaulas, Anja Nurminen, Päivi Niva-Vilkko ja Chorus Marinus.

Joulun musiikkihetket

Adventin musiikkia sunnuntaina 2.12.
klo 18 Roihuvuoren kirkossa
Kamarikuoro Cantiamo, joht. Hannele Filppula, uruissa Juho Punkeri, liturgina Anja Nurminen. Kolehti diakoniatyön joululahjakeräykseen.

Lauluyhtye Aikamiesten adventtikonsertti sunnuntaina 2.12. klo 18 Konsertti. Laajasalon kirkossa**.** Lauluyhtye Aikamiehet, joht. Märt Ratassepp. Ohjelma 10 euroa.

Laulajien joulukonsertti tiistaina 11.12.
klo 19 Roihuvuoren kirkossa.
Itä-Helsingin Musiikkiopiston laulunopiskelijat, Mike Peltola, piano.

Joulukonsertti keskiviikkona 12.12. klo 19
Laajasalon kirkossa.
Helsingin Lauluveljet, joht. Viive Mäemets.
Maksullinen ohjelma.

Itä-Helsingin musiikkiopiston puhaltajien joulukonsertti perjantaina 14.12. klo 19.
Laajasalon kirkossa. Kuoron joht**.** Helena Sinisalo.

Konsertti maanantaina 17.12. klo 19
Laajasalon kirkossa.
Jouko Harjanne, trumpetti ja Satu Ranta, piano.
Maksullinen ohjelma.

Balalaikka helkkää, loistaa tähdet, kuu -joulukonsertti tiistaina 18.12. klo 19
Roihuvuoren kirkossa.
Balalaikkaorkesteri, joht. Albina Parkkonen, laulusolistina Katja Harvala.
Ohjelma 10 euroa.

Jouluyön musiikki jouluaattona 24.12
klo 23 Roihuvuoren kirkossa.
Anja Nurminen, Hannele Filppula, Hanna Varis ja lauluryhmä.

■ **Konsertteihin on vapaa pääsy.**

Kauneimmat joululaulut

Sunnuntaina 9.12.

Klo 15 Kauneimmat joululaulut perheille Laajasalon kirkossa.
Mukana Jaani Vilkkilä ja Päivi Niva-Vilkko.
Klo 18 Kauneimmat joululaulut Laajasalon kirkossa.
Mukana Kari Laaksonen, Chorus Marinus, joht. Päivi Niva-Vilkko ja miesyhtye.
klo 18 Kauneimmat joululaulut Marjaniemen seurakuntakodissa.
Mukana Minnamari Helaseppä, Anja Hinkkanen ja Seppo Kurkela, saksofoni.

Keskiviikkona 12.12.

Klo 13 Kauneimmat joululaulut Roihuvuoren kirkossa.
Mukana Hannele Filppula ja Hannele Juvonen.
Klo 18.30 Kauneimmat joululaulut Tammisalon kirkossa.
Mukana Anja Nurminen ja Hannele Filppula.

Sunnuntaina 16.12.

Klo 16 Perheiden kauneimmat joululaulut Roihuvuoren kirkossa.
Mukana Kati Pitkänen, Hannele Filppula ja Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus.
Klo 18 Kauneimmat joululaulut Roihuvuoren kirkossa.

Mukana Kati Pitkänen, Hannele Filppula ja Kamarikuoro Cantiamo , joht. Evi Kant.

Keskiviikkona 19.12.

Klo 19 Kauneimmat joululaulut bändin säestyksellä Laajasalon kirkossa.
Mukana Tomi Kujansuu ja bändi.

Tuula Hakkarainen

Myyjäisten kautta kotiin

Poikkea Laajasalon kirkon **adventtimyyjäisissä** lauantaina 1. joulukuuta klo 11–14. Juo myyjäisissä päiväkahvit ja syö lounaaksi suosion saavuttanutta hirvikeittoa. Voit myös testata arpaonneasi ja kokeilla onnenpyörää. Tee löytöjä joulukotiin ja pukinkonttiin: käsitöitä, joulukortteja, koristeita ja leivonnaisia.

Joulutunnelmaan pääset kuuntelemalla Kirkkokuoro Chorus Marinuksen esityksiä ja halutessasi voit myös itse laulaa, kun ostosten lomassa laulatetaan tuttuja joululauluja.

Kirkkokuoro esiintyy myyjäisissä klo 11.30 ja klo 12.30 sekä Miesyhtye klo 12 ja klo 13.

Myyjäisten tuotto lähetystyölle, kummilapselle ja ryhmien toiminnan tukemiseen.

Kuka saakaan mantelin?

– joulumieltä seurakunnan joulujuhlasta

Laajasalon kirkon joulujuhlissa tiistaina 11. joulukuuta esiintyvät iltapäiväkerholaiset ohjaajiensa johdolla näytelmässä **”Eläinten joulu”**, jossa Kirkkokissallekin on luvattu pieni rooli. Juhlan musiikista vastaa Laajasalon kirkkokuoro Chorus Marinus. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskisen pitämän iltahartauden jälkeen nautimme yhdessä joulupuuroa. Joulupukkikin saattaa piipahtaa paikalle. Juhla alkaa klo 18.

Roihuvuoren kirkolla pidetään joulujuhla torstai-iltana 13. joulukuuta klo 18. Juhlissa näemme valovoimaisen Lucian ja joulukuvaelman, jonka meille esittävät Roihuvuoren nuoret teatterikerholaiset. Laulamme myös yhdessä joululauluja ja syömme herkullista joulupuuroa.

Kompassi

Mihin suunnistaa?

Valon säteitä kirkolla

Laajasalon kirkon Aulakahviossa on joulukuussa esillä **”Valon kaipuu”** -taidenäyttely. Näyttely koostuu syksyn aikana valmistuneista Luovan joukon töistä. Ryhmän pyrkimyksenä on ollut kuvata valoa monesta eri näkökulmasta.

Laajasalon kirkon Aulakahvio avoinna ma–pe klo 10–14. (Kahvio suljettu jouluviikolla, avoinna 2.1.2013 alkaen normaalisti.)

Peukuta facebookissa!

Roihuvuoren seurakunta on mukana facebookissa. Sieltä saat ajankohtaiset tiedot toiminnastamme ja lisähöysteenä pääset kurkistamaan valokuvien ja seinäkirjoitusten kautta niin arkeen kuin juhlaamme. Mitä lapset askartelivat tänään kerhossa? Mitä joulukonsertteja on luvassa? Sivujen kautta voi myös vaivattomasti kysyä toiminnastamme.

”Tykkää” sivuistamme, facebookissa tavataan!

Pienten purojen soitin

– Cembalo soi Roihuvuoren kirkossa

Cembalo on kaunis soitin, pianon edeltäjä, jossa on kapeat ja pienet koskettimet sekä heleä ääni. Tulevaisuudessa soittimen ”omintakeista soundia” soitetaan seurakunnassamme omalla cembalolla, mutta helmikuussa pidettävälle kurssille lainataan vielä Itä-Helsingin musiikkiopiston soitinta.

Johanna Luumi

Pilvikki Virtaperkon mielestä cembalon ääni on helposti tunnistettava. – Se on heleä ja kirkas. Soitinta näppäillään kuin kitaraa, kanteletta tai harppua. Cembalon kosketus on hyvin kevyt.

Cembalisti **Pilvikki Virtaperko** ei ole ainoa ammattikuntansa edustaja Suomessa. Cembalokoulutusta on saanut 1980-luvulta lähtien ja ammattilaisia on noin 20-30. Liki viisitoista cembalistia ansaitsee leipänsä soittamalla.

Roihuvuoreen Virtaperko tulee pitämään cembalokurssia helmikuussa. Kurssin opetus tapahtuu osin Itä-Helsingin musiikkiopistossa, osin Roihuvuoren kirkossa.

– Kurssi on alun perin suunnattu Itä-Helsingin musiikkiopiston oppilaille, mutta mukaan ovat toki tervetulleita myös muut. Kurssilaisella pitää olla kokemusta koskettimilla soitosta ja hallussa pianonsoiton alkeet, Virtaperko luettelee.

Kaikki eivät ole soittajia, mutta haluavat kuunnella kaunista musiikista. Heitä varten kurssin opettajat järjestävät konsertin Roihuvuoren kirkossa helmikuussa. Myös kurssin oppilaat pitävät keväällä kirkossa oman konserttinsa, jossa jakavat opintojensa helmiä. Konserteissa kerätään kolehti seurakunnan soitinrahastoon.

Cembalo toivelistalla

Kauniin näppäilysoittimen hankkiminen Roihuvuoren seurakuntaan on kanttori **Hannele Filppulalle** pitkäaikaisen toiveen täyttymys:

– Cembalo sopii niin jumalanpalveluksiin kuin moniin erilaisiin seurakunnan tilaisuuksiin, koska se on akustinen soitin, joka ei riko korvia. Siinä on oma erilainen soundinsa.

Aluksi soitinrahastoon kerättiin kolehteja flyygeliä varten. Helsingin seurakuntayhtymä päätti kuitenkin rahoittaa seurakunnalle oman flyygelin ja pieni pesämuna siirrettiin rahastoon cembaloa varten.

Käsityönä tehtävä cembalo on soittimena kallis, liki 20 000 euroa.

– Tällä hetkellä cembalorahastosta puuttuu vielä viitisen tuhatta euroa. Varoja cembaloa varten on kerätty valehtelematta 20 vuotta. Raha on tullut pieninä puroina: joskus musiikkitilaisuudesta on kerätty kolehtia neljäkymmentä euroa, joskus satakin, kanttori iloitsee.

Johanna Luumi

Puhelinluettelo

Kirkkoherra
Kaskinen Timo Pekka 09 2340 5710

Papit
Laaksonen Kari
Laajasalon aluekappalainen ..... 09 2340 5716 tai 050 556 2526
Anja Nurminen
Roihuvuoren aluekappalainen ..... 09 2340 5736 tai 050 409 3036
Helaseppä Minnamari ..... 09 2340 5776 tai 050 361 3718
Ek Markus ..... 09 2340 5726 tai 050 380 1539
Pitkänen Kati ..... 09 2340 5796 tai 050 592 7226
Jaani Vilkkilä (8.10. lähtien) ..... 09 2340 5766 tai 050 599 1654
Vaulas Arja ..... 09 2340 5756 tai 050 596 8858

Diakoniatyöntekijät
Juvonen Hannele, Roihuvuori 09 2340 5718
Korhonen Eea, Laajasalo 09 2340 5728
Mero-Hiltunen Anni, Laajasalo 09 2340 5748
Selin Kristiina, Roihuvuori 09 2340 5738

Kanttorit
Filppula Hannele, Roihuvuori ..... 09 2340 5717 tai 050 380 1717
Kujansuu Tomi, nuorisotyö 050 5266 062
Niva-Vilkko Päivi, Laajasalo 09 2340 5727

Lapsityöntekijät
Meriläinen Päivi, tiiminvetäjä 09 2340 5703
Huuskonen Britta,
Tammisalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5723
Pulkkinen Margit
Tammisalon iltapäiväkerho 0923405783
Juvonen Laura, pyhäkoulusihteeri 09 2340 5773
Kujansuu Virpi,
Laajasalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5753
Pulkkinen Marika
Laajasalon päivä- ja iltapäiväkerho 0923405733
Lamberg Riina,
Laajarannan päiväkerho 09 2340 5743
Nurmesviita Taini
Roihuvuoren päiväkerho 09 2340 5763

Nuorisotyöntekijät
Anttila Marko, tiimivetäjä, poikatyö 050 384 9055
Lavonen Saila, tyttötyö 050 353 7979
Niiles Jaakko 050 552 4711

Suntiot
Keränen Pekka, pääsuntio 09 2340 5715
Eskelinen Harri, Laajaranta 09 2340 5770
Kangas Jaana
Tammisalon kirkko 09 2340 5790
Krigsholm Maarit, emäntä,
Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720
Kuparinen Marja-Liisa,
Roihuvuoren kirkko 09 234 05740
Maijanen Jouni, Laajasalon kirkko 09 2340 5730
Moilanen Raili, Roihuvuoren kirkko 09 2340 5751
Mähönen Merja, Laajasalon kirkko 09 2340 5750
Ottman Leena, Laajasalon kirkko 09 2340 5760

Muut työntekijät:
Kiiski Jaana, seurakuntasihteeri 09 2340 5712
Luumi Johanna, tiedottaja 09 2340 5713

Päivystävä pappi 09 2340 5702
Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720
Tammisalon kirkko 09 2340 5790
Laajasalon kirkon vahtimestarit 09 2340 5757
Laajaranta 09 2340 5770
Marjaniemen seurakuntakoti 09 2340 5715

Sähköpostit: etunimi.sukunimi@evl.fi,
paitsi Jaana Kangas: jaana.j.kangas@evl.fi
roihuvuori.srk@evl.fi
www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori

Satama

Pappi vastaa:

Mikä avuksi?

– miten seurakunta auttaa, kun apua kaivataan?

Mistä seurakunnan työntekijän kanssa voi keskustella?
Keskustelua käydään seurakuntalaisen ehdoilla. Seurakunnan työntekijät ovat vaitiolovelvollisia. Keskustelu voi olla luonteeltaan sielunhoitoa, se voi sisältää esirukousta, rippiä tai kyselyä.

Voidaan keskustella kerran satunnaisesti tai sopia jokin sopiva määrä tapaamisia. Seurakunnan työntekijät ovat saaneet erilaisia koulutuksia ja siten heillä on monenlaisia valmiuksia aina kriisikeskustelusta perheneuvontaan.

Miten seurakunnan työntekijään saa yhteyden?
Kiikari-lehdessä on työntekijöiden henkilökohtaiset puhelinnumerot, joihin voi soittaa.

Päivystävän papin voi tavata seurakuntatoimistolla tai tai hänelle voi soittaa ma, ti ja pe klo 10–14, ke klo 12–18 ja Laajasalon kirkolla ti ja to klo 10–14, p. 09 2340 5702. Ajat muuttuvat 1.1.2013 alkaen.

Roihuvuoren alueen diakoniatyöntekijät saa parhaiten kiinni Roihuvuoren alueella ma klo 11–12 soittamalla p. 09 2340 5758 tai tiistaisin käymällä diakoniatoimistossa klo 9–10. Laajasalon alueen diakoniatyöntekijät tavoittaa diakoniatoimistosta maanantaisin klo 9–11, p. 09 2340 5768.

Mistä tukea suruun?
Sureva omainen on tervetullut keskustelemaan papin tai diakoniatyöntekijän kanssa. Pappi, joka siunaa vainajan, on aina yhteydessä omaisiin ennen siunaustilaisuutta.

Seurakunta järjestää kaksi kertaa vuodessa Sururyhmän. Pyhäinpäivän illan vainajien muistojuhla on myös osa surutyötä. Siellä palaa kynttilä jokaiselle seurakuntamme alueella edellisen vuoden aikana poisnukkuneelle.

Mistä apua perhekriisiin?
Helsingin seurakuntayhtymällä on perheneuvontaa liittyen parisuhde- tai muihin perheasioihin sekä henkilökohtaisiin elämän kysymyksiin.

Ajanvaraukset arkisin klo 9–12, p. 09 2340 2555, ysk.perheneuvonta@evl.fi

Kotiseurakunnan työntekijät ovat myös käytettävissä, heidän joukossaan on myös perheterapeutteja.

Aare Ormio
Diakoniatyöntekijöiltä voi myös kysyä ystävää yksinäiselle vanhukselle.

Seurakuntien perheneuvonta on maksutonta.

Mistä saa tukea lasten kristilliseen kasvatukseen?
Lapsille ja perheille on omia jumalanpalveluksia.

Seurakunnan perhekerhot, päivä- ja iltapäiväkerhot, pyhäkoulut ja varhaisnuorten toiminta haluavat olla tukemassa lapsen hengellistä kasvua. Kaiken hauskanpidon, leikkimisen ja pelaamisen rinnalla kristillinen sanoma kulkee luonnollisena mukana.

Kiikari-lehden lapsityön aukeamalta löytyy materiaalia mitä voi käydä lapsen kanssa yhdessä läpi ja jokaiseen kastekotiin lähetetään ”Pienelle parasta”-materiaalipaketti.

Mistä ystävä yksinäiselle?
Seurakunta on yhteisö, jossa eletään ja toimitaan yhdessä. Pyrimme luomaan matalan kynnyksen kohtaamispaikkoja seurakunnan tiloihin. Näiden kuuluvat kahvilatoiminta, harrastetoiminta ja vapaaehtoistyötä.

Saako seurakunnasta helpotusta taloudellinen kriisin?
Seurakunnan palvelutyö, diakonia, on kokonaisvaltaista auttamista, niin henkistä, hengellistä kuin taloudellistakin avustamista.

Yleisimpiä syitä hakea apua ovat taloudelliset ongelmat, terveyteen, sairauteen ja päihteiden käyttöön liittyvät kysymykset, ihmissuhdeasiat ja hengelliset pohdinnat. Apu on maksutonta, ja se on tarkoitettu kaikenikäisille seurakunnan alueella asuville. Taloudellinen tuki on tilapäistä avustamista odottamattomissa kriisitilanteissa.

Milloin Palvelevaan puhelimeen voi soittaa?
Kirkon valtakunnallinen palveleva puhelin toimii kriisipuhelimena, jossa soittaja ja vastaaja keskustelevat nimettöminä su–to klo 18–01, pe ja la klo 18–03, p. 0101 90071 (ei suuntanumeroa /ppm).

Arja-pappi

Suomen Pipliaseura 1812-2012 • www.piplia.fi • markkinoiden laajin raamattuvalikoima

PIPLIAT PAKETTIIN

RAAMATTU
Keskikokoinen, kattavat liiteosat, 92 -käännös. Laadukkaat nahkajäljitelmäkannet. Saatavana 3 uutuusväriä. **26 €**

LÄPPÄKIRJA
Piplia pikkuisille
Avaa 48 luukkua ja ylläty! Hauska lukukokemus alle kouluikäisille. **15 €**

NAHKAKANTINEN RAAMATTU
Tilaa kultainen nimipainatus lahjansaajan Raamattuun. Koko valikoima www.pipliakauppa.fi

Tilaukset: myynti@piplia.fi
puh. 010 838 6520

voimasanoja 200 VUOTTA · PIPLIA

PL 54 | 00241 HELSINKI | www.piplia.fi | www.raamattuvuosi2012.fi | www.pipliakauppa.fi

Kirkko halutaan mukaan arkeen

Toiveiden kirkko -kyselyyn vastasi 2 090 kaupunkilaista, ja he esittivät Helsingin seurakuntien toteuttamassa verkkokyselyssä 3 573 ideaa toiveidensa kirkosta tai seurakunnasta.

– Iloitsen siitä, että kirkko kiinnostaa. Minun toiveideni kirkko ei pelkää keskustelua, kritiikkiäkään. Tunnistan palautteessa myös omia sydänääniäni: kirkkoa odotetaan arjen keskelle, tukemaan ja kannustamaan. Minun toiveideni kirkko on armon ja oikeudenmukaisuuden asialla. Sellainen kirkko ei synny komentamalla, vaan yhdessä tekemällä ja yhdessä etsimällä, sanoo Helsingin piispa **Irja Askola** toimi hankkeen suojelijana.

Matalan kynnyksen kirkko

Toiveiden kirkossa ja seurakunnassa nähdään tärkeänä seuraavia asioita: kirkko halutaan mukaan arkeen. Tämä on tärkeää erityisesti ruuhkavuosiaan eläville. Kirkon odotetaan tuovan iloa, valoa ja toivoa elämään. ”Toiveitteni kirkko toimii arjessa, ei vain sunnuntaina. Toimintaa tulisi olla niissä paikoissa ja niillä tavoilla, jotka jo muutenkin ovat ihmisten elämässä.”, kiteytettiin monien toive eräässä vastauksessa.

Kirkon pitää kaupunkilaisten mielestä tarjota myös turvaverkko. Kolmanneksi kirkolta toivotaan yhtenäisyyttä. Lisäksi pääkaupunkiseudulla kaivataan yhdessä tekemistä ja yhteisöllisyyttä, kirkon toivotaan saattavan ihmiset yhteen ja olevan matalan kynnyksen paikka. Kirkon hengellisyys ja opetus koetaan tärkeänä.

Helsinkiläisten kirkko on avoin ja suvaitsevainen. Tarve kohtaamiselle sekä kasvokkain että internetin kautta on kyselyn perusteella suurta. Kaupunkilaiset ovat myös halukkaita osallistumaan kirkon kehittämiseen. Tukea ja turvaa tulee tarjota niitä eniten tarvitseville nuorille että ikääntyneille ihmisille.

Kirkko Helsingissä haluaa jatkossakin ottaa vastaan palautetta ja kuunnella kaupunkilaisia. Kirkon ja seurakuntien toiminnasta voi antaa palautetta, esittää toivomuksiaan ja lähettää esirukouspyyntöjään uusilla nettisivuilla osoitteessa: www.itkumuuri.fi. Itkumuuri.fi:ssä voi myös sallia esirukouspyyntönsä julkaisemisen nimettömänä sivustolla, jolloin muut kävijät voivat muistaa rukouksin ja sydämen kuvaa klikkaamalla sinne jätettyjä aiheita.

Sirpa Patronen

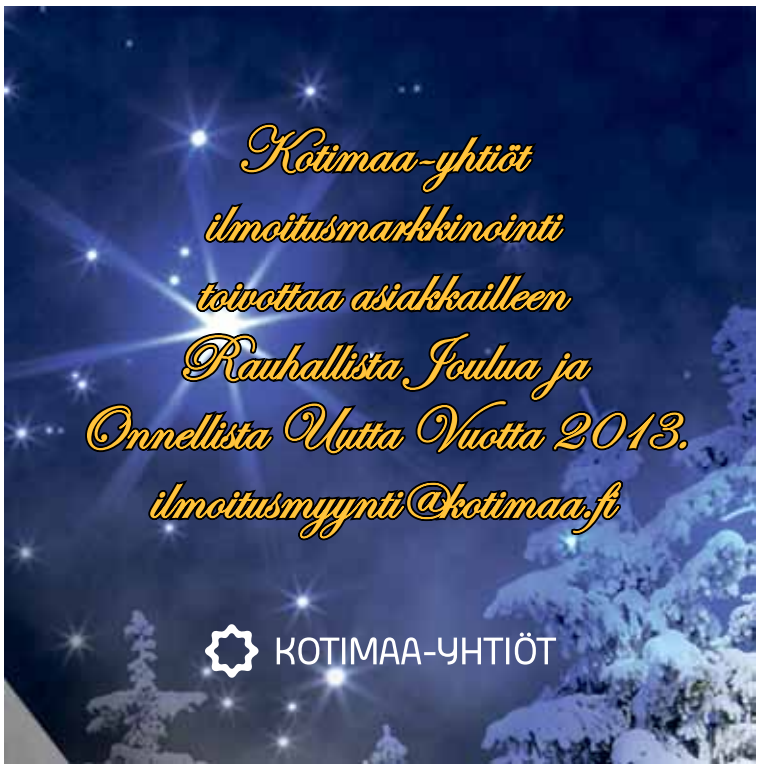

Kotimaa-lehti on lahja, jonka voi avata usein.

Anna lahjaksi lukemisen iloa – joka torstai.

Juurevaa hengellisyyttä – Kotimaa on kirkon jäsenen pää-äänenkannattaja arjessa ja juhlassa.
Kiinnostavia ilmiöitä – Seurakunnissa tapahtuu koko ajan. Kotimaa kertoo taustat ja seuraukset.
Koskettavia haastatteluja – Jokainen ihminen on Jumalan luoma ihme. Lue lisää Kotimaasta.

Nauti lehdestä, jossa on sisältöä ja luottamusta tulevaisuuteen – tilaa itsellesi tai ystävällesi Kotimaa.

Tilauskortti

Kotimaa maksaa postimaksun.

Kyllä kiitos! Tilaan ☐ **Itselleni** ☐ **Lahjaksi**

Tilaan Kotimaa-lehden määräaikaisena tilauksena **4 kk hintaan 25 €** (norm. 44 €). Tilaus alkaa tammikuun 2013 alusta.

Voit tehdä tilauksen myös:
Puhelimitse: 020 754 2333
Sähköpostilla: tilauspalvelut@kotimaa.fi
Verkosta: www.kotimaa.fi/joulutarjous

TILAAJA/MAKSAJA **Kiikari 4/12**
Nimi
Osoite
Postinumero ja -toimipaikka
Puhelin
Sähköposti
Allekirjoitus (alle 18-vuotiaalta huoltajan allekirjoitus)

SAAJA (jos eri kuin maksaja)
Nimi
Osoite
Postinumero ja -toimipaikka
Puhelin

☐ Minulle saa lähettää tietoa ja tarjouksia sähköpostilla ja tekstiviestillä.

Kotimaa-yhtiöt
Vastauslähetys
Tunnus 5001582
00003 Helsinki

Tilaus päättyy automaattisesti tilausjakson loputtua. Tarjous on voimassa 31.12.2012 saakka ja koskee vain uusia tilaajia Suomessa. Alle 18-vuotiaalla tulee olla huoltajan lupa lehden tilaamiseen. Yhteystietoja voidaan käyttää ja luovuttaa suoramarkkinointiin henkilötietolain mukaisesti. Vähintään kuukauden ajaksi tilattavien sanoma- ja aikakauslehtien verokanta on 9 % ja Digilehden 23 %. 1.1.2013 lähtien sanoma- ja aikakauslehtien verokanta on 10 % ja Digilehden 24 %.

Joulu Siperiassa

Muutimme kuusihenkisen perheemme kanssa kesällä 2004 Itä-Siperiaan Ulan-Uden kaupunkiin Burjatian autonomiseen tasavaltaan Venäjälle. Kaupunki sijaitsee Baikal-järven itäpuolella Mongolian pohjoispuolella. Siperia kuulostaa suomalaisenkin korvissa kylmältä paikalta, ja sitä sen onkin: Ulan-Udessa pakkanen pysyy koko talven kahdenkymmenen pakkasasteen kylmemmällä puolella ja saattaa laskea välillä jopa neljäänkymmeneen asteeseen. Burjatian pakkanen menee luihin ja ytimiin; ilman karvalakkia tuuli tuntuu menevän päästä läpi. Toisaalta aurinko paistaa melkeinpä koko ajan, ja kesällä on todella kuuma. On laskettu, että Burjatiassa on yli 300 aurinkoista päivää vuodessa, ja siksi aluetta kutsutaankin ”Aurinkoiseksi Burjatiaksi”. Sademäärät ovat vähäisiä, ja siksi maan lumipeite jää hennoksi.

Tällaisessa paikassa vietimme ensimmäisen ja toistaiseksi ainoan joulumme Siperiassa. Olimme tulleet Ulan-Udeen tekemään lähetystyötä ja perheen isä **Petteri** teki lisäksi uskontotieteellistä kenttätyötä jatko-opintoja varten. Burjatiassa ei vietetty kristillistä joulua samoin kuin meillä. Alkuperäisasukkaat eli burjaatit ovat perinteisesti shamanisteja, mutta myöhemmin myös buddhalaisuus on saanut heidän keskuudessaan vastakaikua.

Alueen venäläiset ovat periaatteessa ortodoksikristittyjä, mutta pitkä Neuvostoliiton aika oli vieroittanut heidät tehokkaasti uskonnostaan. Tästä huolimatta vaikutti siltä, että Ulan-Udessa vietettiin jotain suomalaista joulua muistuttavaa juhlaa: Keskitalvella metsästä haettiin sisään mänty, koska kuusia ei juurikaan kasvanut alueella. Punaiseen asuun pukeutunut partainen vanha mies oli juhlassa keskeisenä henkilönä. Tässä yhdessä vuoden suurimmista juhlista annettiin myös lahjoja kuten meillä jouluna. Kyseessä oli tietenkin venäläisen uuden vuoden juhlinta ’jolka’-puineen ja pakkasukkoineen, jolla on apulaisena lumityttö ’Snegurotshka’.

Uuden vuoden juhlinta on kaikkialla Venäjällä hyvin tärkeää, mutta

Petterin takana olevassa sinisessä kyltissä toivotetaan budhalaisittain: Sagaan haraar! Sagalganaar! Se on burjaatinkieltä ja tarkoittaa Hyvää Uutta Vuotta!

Burjatiassa sitä juhlitaan kaikkiaan jopa kolme kertaa vuodessa, sillä venäläisen uuden vuoden lisäksi siellä vietetään myös burjaattien Sagaalgania sekä kiinalaista uutta vuotta.

Vaikka uuden vuoden juhlinta muistutti länsimaalaista joulunviettoa, juhla ei kuitenkaan ollut Jeesuksen syntymäjuhla, jota kokoonnuimme viettämään parinkymmenen hengen kesken kuurojen kulttuuritalolle. Saimme pitää jumalanpalveluksen kulttuuritalon salissa; Petteri-isä toimi siinä sekä saarnaajana että vastatasi jumalanpalvelusmusiikista kitaran kanssa. Kanttorin tehtävää hoiti laulaen lähetystyöntekijä **Anitta** ja liturgina toimi paikallinen katekeetta **Vitali**. Virolainen **Pille** oli suunnitellut ja harjoittanut joulukuvaelman, johon suurin osa läsnä olevasta väestä osallistui. Jumalanpalveluksen jälkeen oli kirkkokahvien vuoro. Kahvia emme tosin juoneet, vaan teetä siperialaisen äkkimakean kakun kera. Kinkkua emme sinä jouluna saaneet edes kotona, mutta kiinalainen remonttimiehemme **Aleksei** oli jostain löytänyt aidon kuusen, jolle hän teki jalan – ja niin meillä oli myös oma joulupuumme. Joulu on aina joulu, Siperiassakin.

Ulan-Udessa pakkanen pysyttelee talvella –20 ja –40 asteen välillä.

Petteri ja Anu Mannermaa

Helmiä sukelletaan

Taulut kertovat voimaantumistarinoita. – Elämä on vettä. Kyllä se kantaa, kun ei räpiköi, sanoi joskus Matti J. Kuronen.

Kipeistä kokemuksista voi huomata myös vahvistuneensa. Kolmisen vuotta sitten roihuvuorelaisen kuvataiteilijan **Hilkka Hyvärisen** omat selviytymisen tuntemukset alkoivat muotoutua tauluiksi. Syntyi sarja kuvia, joista jokainen kertoo voimaantumisen tarinan. Toukka kehittyy perhoseksi. Haarniskanainen uskaltaa vihdoin riisua naamionsa ja huomaa, että ahdistavalta tuntunut panssari onkin ollut kasvun työväline. Etsijä puikkelehtii pitkin mutkikasta reittiä ja lopulta kaukaa katsoessaan näkee koko kuvan, löytää avaimen.

– Kaikki kuvaavat samaa, sitä hetkeä jolloin vaikein vaihe alkaa olla takana ja tunnelin päässä pilkottaa valoa, taiteilija sanoo.

Marko Anttila

Roihuvuorelaisen kuvataiteilija Hilkka Hyvärinen.

Taulusarja on tammikuun ajan esillä Laajasalon kirkon näyttelytilassa. Tussilla ja guassiväreillä maalatut, pesutekniikalla tehdyt kuvat hehkuvat vahvoja värejä. Teokset eivät ole yksiselitteisiä, ennemminkin ne tarjoavat katsojalle tulkitsemisen iloa haastamalla löytöretkelle omiin kokemuksiin.

– Toivoisin, että taulut tavoittaisivat eri-ikäisiä, erilaisissa elämäntilanteissa olevia ihmisiä ja kannustaisivat ajattelemaan selviytymisen mahdollisuuksia.

Ajatusten aktivointia

Näyttelyä kootessaan Hilkka Hyvärinen kertoi mietteistään **Helena Tuomelalle**, joka tahollaan oli työstänyt omia koettelemuksiaan ja selviytymisiään kirjoittamalla. Entäpä jos näyttelyssä kävijää kutsuttaisiin pohtimaan tuntemuksiaan myös sanojen avulla?

Taulut saivat seurakseen ajatelmia, jotka nekin jättävät tilaa omalle oivaltamiselle. *’Ala, vire.’ ’Armo, tarmo.’ ’Myrskyn silmä, näkökykyä.’ ’Putoan korkealle.’* Katsoja voi myös jatkaa pohdiskelua kokoamalla sanamagneetista omia ajatelmia muiden luettavaksi.

Näyttelyn nimi *’Helmiä sukelletaan’* herättää sekin omakohtaisia mielikuvia. Yksi näkee elämänsä koostuvan kokemuksien helminauhaksi. Toinen taas ajattelee helmenpyytäjää, joka joutuu hakemaan aarteensa syvyyksistä. Jollekin nousee mieleen runo Kalevalasta, Väinämöisen kyynelistä, jotka sotka sukeltaa esiin meren pohjasta helmiksi muuttuneina.

– Ja sukelletaanhan sitä tunneliinkin, matkan pimeään pätkään, jonka päässä aikanaan alkaa häämöttää hohtava pyörylä. Se valo.

Hilkka Hyvärisen *”Helmiä sukelletaan”* -näyttely esillä Laajasalon kirkon aulakahviossa tammikuun ajan.

Helena Tuomela

Minkälainen on sinun selviytymistarinasi? Haluatko jakaa kokemuksesi kertomalla siitä muille? Lähetä tarinasi osoitteeseen: Kiikari, Roihuvuoren seurakunta, Tulisuontie 2, 00820 HELSINKI tai roihuvuori.srk@evl.fi. Tarinat voit kertoa nimimerkillä. Julkaisemme tarinoita Kiikarissa ja seurakunnan Internet-sivuilla.